Περιοδος 2η, Νο 10
Ιουλης-Αυγουστος '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

- ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ σελ. 2
- ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧ σελ. 4
- ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ σελ. 4
- ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ «ΝΕΑ ΤΑΞΗ» σελ. 5
- ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ σελ. 8
- ΑΠΑΡΤΧΑΙΤ σελ. 9
- ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ σελ. 9

ΦΠΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΛΗΣΤΕΙΑ

Ο λογος που η κυβερνηση δειχνει τοσο εντονα με το ενα χερι προς την Ν. Υορκη και τα κτιρια του ΟΗΕ μεσα στα οποια γινονται οι συνομιλιες για το Κυπριακο, ειναι για να μη προσεξουμε το αλλο της χερι καθως το βαζει βαθεια στην τσεπη μας.

Απο την 1η του Ιουλη αρχισε η Μεγαλη Ληστεια. Ενω οι μεγαλυτερες αυξησεις που συμφωνηθηκαν στις συλλογικες συμβασεις για τα επομενα δυο χρονια ειναι 4.25% για τους οικοδομους, η κυβερνηση επεβαλλε τον ΦΠΑ με συντελεστη 5% στα περισσοτερα καταναλωτικα αγαθα, εκτος απο τα παραθυρα για αισχροκερδεια που εχει αφησει, απο τα οποια καλει τους καταναλωτες να αυτοπροστατευθουν.

Δεν φτανει που μας κλεβουν, απο πανω προσβαλουν και την νοημοσυνη μας. Ισχυριζονται οτι ο ΦΠΑ ειναι ο πιο «δικαιος» φορος, επειδη εκεινος που καταναλωνει περισσοτερα, πληρωνει περισσοτερα!

Ομως εκεινοι που πραγματικα χτυπιουνται ειναι εκεινοι που ειναι αναγκασμενοι να ξοδευουν στην καταναλωση ολο τους το εισοδημα. Δηλαδη οι μισθοσυντηρητοι εργαζομενοι που με £400 ως £600 τον μηνα πρεπει να φανε, να ντυθουν, να διακινηθουν, να ψυχαγωγηθουν οι ιδιοι και η οικογενεια τους.

Αντιθετα οι πλουσιοι, οσο πλουσιοτεροι

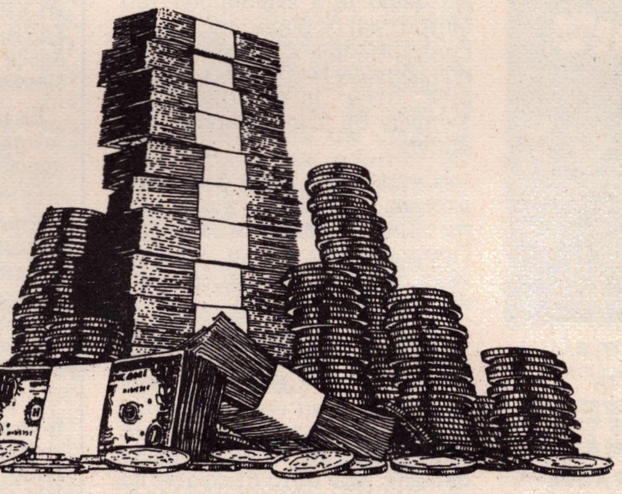

ειναι, τοσο μικροτερο και πιο ασημαντο ποσοστο του εισοδηματος τους ξοδευουν στην καταναλωση. Το υπολοιπο γινεται επενδυσεις, ή αποταμιευσεις σε τραπεζες. Οσα και να ξοδεψουν, ειναι ελαχιστα μπροστα στις χιλιαδες λιρες που παιρνουν.

Για αυτο θεωρειται αξιωμα οτι οι εμμεσοι φοροι, οι φοροι στην καταναλωση, ειναι αδικοι, ενω δικαιοι θεωρουνται οι αμεσοι φοροι στα ψηλα εισοδηματα και κερδη.

Η κυβερνηση ομως προτιμα να παρει απο τους φτωχους για να δωσει και αλλα στους πλουσιους. Αν σημερα τα ταμεια του κρατους εχουν προβλημα που θελει να το λυσει με το ΦΠΑ, ειναι επειδη εχει δωσει τοσα πολλα, φοροαπαλλαγες, επιδοτησεις, πιστωσεις και δανεια στους βιομηχανους, εμπορους και ξενοδοχους και για στρατιωτικους εξοπλισμους.

Η κυβερνηση εχει ξεκαθαρισει οτι εχει καθε διαθεση το 5% να το κανει συντομα 10 σε διαφορα αγαθα «πολυτελειας», οπως ειναι σιγουρο οτι και τον συντελεστη 0% θα τον κανει 5%.

Ετσι θα «εναρμονιστουμε» ακομα παραπανω με την ΕΟΚ. Μπορει να αργει βεβαια η ενταξη, αλλα η διαθεση της κυβερνησης να παρει τα λεφτα απο τους εργαζομενους δεν μπορει να περιμενει μεχρι τοτε.

Ουτε εμεις πρεπει να περιμενουμε να φτασει το μαχαιρι στο κοκκαλο. Οι εργοδοτες και η κυβερνηση θα συνεχισουν τις επιθεσεις τους, θελοντας να φορτωσουν τα προβληματα του οικονομικου τους συστηματος στην πλατη των εργαζομενων.

Μπορουμε να τους εμποδισουμε. Η δυναμη ειναι στα χερια μας. Αυτο δειχνουν καθημερινα τα εκατομυρια εργατων που κινητοποιουνται σε τοσες χωρες του κοσμου, απο την Ελλαδα και την Γερμανια ως την Κορεα και τις ΗΠΑ. Αν θελουμε να κυτταξουμε προς τα εξω, προς αυτους πρεπει να κυτταμε, και οχι προς τους διαδρομους και τις αιθουσες του ΟΗΕ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ σελ. 3

ΙΟΥΛΗΣ '74 ΠΟΙΟΙ ΕΦΤΑΙΞΑΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΠΛΗΡΩΣΑΝ

σελ. 6-7

ΕΛΛΑΔΑ

Η ΕΟΚ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Το παρακατω αρθρο ειναι αναδημοσιευση απο την εφημεριδα «Εργατικη Αλληλεγυη» που εκδιδει καθε δεκαπεντε μερες στην Ελλαδα η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση. Γι αυτες τις διεθνιστικες της αποψεις, για το Μακεδονικο, η ΟΣΕ διωκεται και θα περασει απο δικη στις 18 του Σεπτεμβρη.

Αυτη την τυχη επιφυλλασει ο Μητσοτακης στην Μακεδονια

Η αποφαση της Συνοδου Κορυφης της ΕΟΚ στην Λισαβωνα που απαγορευει στην Γιουγκοσλαβικη Δημοκρατια της Μακεδονιας να ονομαζεται Μακεδονια, εδωσε την ευκαιρια στον Μητσοτακη να πανηγυριζει. Δεν ηταν ο μονος που μιλησε γαι επιτυχια: Οι εφημεριδες, τα καναλια, ο Παπαθεμελης, η Μελινα, η Δαμανακη, σχεδον ολοι, μιλανε για «θετικο βημα».

Ομως στην πραγματικοτητα η αποφαση της ΕΟΚ δεν ειναι παρα ενα βημα πιο κοντα στον πολεμο. Προκειται για μια ακομα κλιμακωση των ιμπεριαλιστικων εκβιασμων σε βαρος των λαων της Γιουγκοσλαβιας που ανοιγει τον δρομο για την στρατιωτικη επεμβαση.

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Στην Πορτογαλια οι 12 συμφωνησαν οτι «δεν αποκλειουν» την χρηση στρατιωτικης βιας «για να εξασφαλισουν την αποστολη ανθρωπιστικης βοηθειας». Με τον τροπο αυτο εδωσαν την συγκαταθεση τους για μια στρατιωτικη επεμβαση του ΝΑΤΟ στην πρωην Γιουγκοσλαβια.

Τα βασανα των εγκλειστων στο Σεραγιεβο δεν ειναι παρα το προσχημα για την επιχειρηση που ετοιμαζουν. Σε ολη την Γιουγκοσλαβικη κριση οι «μεγαλοι» ποτε δεν νοιαστηκαν ουτε για την ειρηνη, ουτε για τους νεκρους, ουτε για την πεινα και τους αμαχους. Την ιδια ωρα που ΗΠΑ, ΕΟΚ και ΟΗΕ μιλανε για ανθρωπιστικη βοηθεια η Αυστρια και οι Ολλανδια κλεινουν τα συνορα τους για οσους εχουν Γιουγκοσλαβικα διαβατηρια, δηλαδη στελνουν πισω στο σφαγειο του πολεμου αυτους που δραπετευουν για να σωθουν.

Απο την αρχη του πολεμου για το μονο που νοιαστηκαν ηταν τα συμφεροντα τους. Δεν δισταζαν να ενισχυουν ποτε τον Κουτσαν, ποτε τον Τουτζμαν και ποτε τον Μιλοσεβιτς, αν αυτο εξυπηρετουσε τις επιδιωξεις τους. Δεν διστασαν να χρησιμοποιησουν τους «ατακτους» του Μπαμπιτς του Καρατζιτς ή του Μπομπαν προκειμενου να τορπιλισουν καποια εκεχειρια που δεν τους βολευε. Ετσι εθρεψαν τον πολεμο.

Τωρα νοιωθουν οτι η κατασταση εχει ξεφυγει απο τον ελεχγο τους. Φοβουνται οτι ο πολεμος θα εξαπλωθει στο Κοσσυφοπεδιο συμπαρασυροντας οχι μονο την Μακεδονια αλλα και τις γυρω χωρες. Προκειμενου να ανακτησουν τον ελεγχο, δεν δισταζουν να κλιμακωσουν τον πολεμο, ειναι ετοιμοι για μια «καταιγιδα» που οπως η προηγουμενη στον Κολπο, θ' αφησει πισω της σωρους ερειπιων και χιλιαδες νεκρους. Αφου καθε τους προσπαθεια να επιβαλουν τον «νομο και την ταξη» με την βοηθεια των «τοπικων χασαπηδων» απετυχε, ετοιμαζονται τωρα να αναλαβουν οι ιδιοι δραση.

Μια θεση σ' αυτο το βρωμικο παιχνιδι διεκδικουν οι Ελληνες καπιταλιστες και στρατοκρατες. Αν τα «Σκοπια» χρειαζονται ονομα, τοτε χρειαζονται και «νονο». Αυτη ηταν παντα η πραγματικοτητα πισω απο το εθνικιστικο παραληρημα και τα σωβινιστικα συλλαλητηρια για το «ιερο ονομα της Μακεδονιας».

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Αυτο ειναι το περιεχομενο της «εθνικης επιτυχιας» στη Λισαβωνα. Ο Μητσοτακης προσφερει «διευκολυνσεις» για μια επεμβαση του ΝΑΤΟ στην Γιουγκοσλαβια (τα λιμανια που ηδη φιλοξενουν το «Ιβοζιμα» το «Σαγκιναου» και τα αλλα πολεμικα του 6ου στολου, τα αεροδρομια, τις βασεις, το Στρατηγειο της Λαρισας) με ανταλλαγμα την αρνηση της αυτοδιαθεσης στους Αλβανους του Κοσυφοπεδιου και τους Μακεδονες.

Στην Πορτογαλια οι Ελληνες καπιταλιστες παζαρεψαν την

Η παμφλεττα για την οποια δικαζονται οι συντροφοι της ΟΣΕ. Ειναι οπλο για τον καθε διεθνιστη, για τον καθε αγωνιστη εργατη που θελει να παλεψει εναντια στον σωβινισμο και τον κινδυνο πολεμου.

Ζητειστε την απο τα βιβλιοπωλεια .

συγκαταθεση των συμμαχων ν' αναλαβει η Ελλαδα τον ρολο του τοπικου χωροφυλακα στην νοτια Γιουγκοσλαβια.

Αληθεια τι σημαινει η προθυμια του Μητστοτακη να «εγγυηθει» την ακεραιοτητα της «Δημοκρατιας διχων ονομα» οταν ο ιδιος ομολογει οτι πριν λιγους μηνες συζητουσε με τον Μιλοσεβιτς το διαμελισμο της; Οταν συζητιουνταν ηδη επισημα οι ιδεες για το χωρισμο σε καντονια, δηλαδη η προοπτικη να μεταφερθει η φρικη του Σεραγεβο στα Σκοπια; Οταν ο Οικονομικος Ταχυδρομος φιλοξενει αρθρα που προτρεπουν την ελληνικη κυβερνηση να στειλει στρατο εξω απο τα συνορα για να φτιαξει «ζωνη ασφαλειας»; Να τι γραφει

«...να μπουμε προληπτικα και να δημιουργησουμε μια "ζωνη ασφαλειας" βορειως των συνορων μας, ωστε να κρατησουμε επι τοπου το κυμα των προσφυγων – κατι σαν ενδιαμεση ζωνη οπου θα συγκεντρωνονται με ασφαλεια οσοι φευγουν εντρομοι απο τις βορειες περιοχες – και προ παντος χωρις να μπουν στην Ελληνικη επικρατεια...»

Η προοπτικη αυτη, γραφει ο Οικονομικος Ταχυδρομος ειναι απολυτως συνηθισμενη. Την εχουν εφαρμοσει το Ισραηλ και η Συρια στον Λιβανο, η Τουρκια στο Ιρακ, η Γαλλια στη Τσιαντ και το Κογκο.

Ουσιαστικα οι πιεσεις για αλλαγη του ονοματος δεν ειναι παρα η αιχμη του δορατος σε μια σειρα απο εκβιασμους του Μητσοτακη σε βαρος της πρωην Γιουγκοσλαβικης Μακεδονιας που οδηγουν ειτε στο διαμελισμο ειτε στην μετατροπη των Σκοπιων σε προτεκτορατο της Αθηνας.

Η «επιτυχια» στην Λισαβωνα στρωνει τον δρομο για νεους ποταμους αιματος στην Γιουγκοσλαβια, αλλα και για νεες θυσιες απο τους εργατες και την νεολαια εδω.

Η ΝΔ ειναι κυριολεκτικα ετοιμη να μας στειλει στο σφαγειο του πολεμου. Η κυβερνηση εχει αποφασισει να συμμετεχει η Ελλαδα σε τυχον ναυτικο αποκλεισμο της Νεας Γιουγκοσλαβιας, εαν αυτο αποφασιστει απο τον ΟΗΕ, αλλα και να στειλει στρατο στο Σεραγεβο για ενισχυση των κυανοκρανων (Καθημερινη 3/7)

Για τις αναγκες αυτων των πολεμοκαπηλων επιδιωξεων οι στρατοκρατες ετοιμαζουν οχι μονο παραταση της θητειας αλλα και νομοσχεδιο που θα περικοβει και αλλο τις αναβολες. Η μονη «αιμορραγια» που απασχολει τα επιτελεια του Βαρβιτσιωτη ειναι η «αιμορραγια της στρατολογησης απο την "καταχρηση" των αναβολων λογω σπουδων».

Και την ιδια ωρα που οι εργατες – που εχουν ηδη γνωρισει τα σταθεροποιητικα προγραμματα του Μητσοτακη – απειλουνται με τα μετρα του Φακιολα και του Παυλοπουλου, οι στρατοκρατες με τα ξοδευουν δισεκατομμυρια για νεους εξοπλισμους.

Τωρα ειναι η ωρα ν' απαντησουμε. Να χτισουμε ενα αντιπολεμικο κινημα που θα κοντραρει τις πολεμοκαπηλες «επιτυχιες» των καπιταλιστων: τις νεες «αγορες του αιωνα», την παραταση της θητειας, το κοψιμο των αναβολων, τις καθε λογης επεμβασεις στο Σεραγεβο τα Σκοπια.

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΟΣΕ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

Μεγαλωνει το κυμα συμπαραστασης προς τους 5 συντροφους της ΟΣΕ που διωκονται για την εκδοση και την κυκλοφορια της παφλεττας «Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ». Δημιουργηθηκε ηδη «Επιτροπη Αλληλεγγυης Εναντια στην Διωξη της ΟΣΕ» που εδωσε κιολας την πρωτη της δημοσιογραφικη διασκεψη στις 24 Ιουνη.

Εκ μερους της Επιτροπης, ο συγγραφεας-ιστορικος Δ. Λιβερατος τονισε οτι «η διωξη σε βαρος των 5 μελων της ΟΣΕ αποτελει ωμη παραβιαση των δημοκρατικων δικαιωματων και ακραια εθνικιστικη ενεργεια της κυβερνησης».

Επισης ο Δ. Ζωτος, εκ μερους της ομαδας δικηγορων που εχουν αναλαβει την υπερασπιση των 5 συντοφων, δηλωσε οτι «προκειται για μια επιλεκτικη διωξη που παραβιαζει τις αρχες της ισοτητας και εξυπηρετει σκοπιμοτητες. Γιατι δεν ποινικοποιηθηκε η συκγροτηση ενοπλης ομαδας στη Κρητη η ΣΦΕΒΑ που ζηταει επεμβαση του ελληνικου στρατου στην Αλβανια; Μηπως δεν αποτελουν διαταραξη των διεθνων σχεσεων της χωρας;»

Ο Πανος Γκαργκανας ενας απο τους διωκομενους συντροφους τονισε εκ μερους της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση: «Η κυβερνηση δεν μπορει ν' ανεκτει το μοιρασμα μιας προκηρυξης σε λιγοστα κομματια ενα βιβλιο που κυκλοφορησε μολις σε 1500 αντιτυπα, γιατι ξερει οτι η εθνικιστικη προπαγανδα ειναι γεματη ψεματα.... Καταφευγουν στη λογοκρισια γιατι δεν αισθανονται καθολου ασφαλεις. Πισω απο την εκστρατεια εναντια στην Γιουγκοσλαβικη Δημοκρατια της Μακεδονιας κρυβεται η επιθυμια να γινει η Ελλαδα ο τοπικος χωροφυλακας των ιμπεριαλιστων στα Βαλκανια».

Ο Γ. Μπανιας της Ανανεωτικης Κομμουνιστικης και Οικολογικης Αριστερας, καταγγειλε «την αναβιωση του μεγαλοδεατικου σωβινισμου», ενω ο Α. Φλαμπουρακης απο τον ΣΥΝ τονισε την αναγκη «ν' αποτραπει η ποινικοποιηση των πολιτικων αποψεων που αντιστεκονται στα πολεμικα σχεδια». Επισης εκπροσωπος του ΚΚΕ Η. Λεγγερης δηλωσε οτι «συμπαραστεκομαστε στην ΟΣΕ» και προσθεσε «πισω απο τις διωξεις ξεπροβαλλει η σιδερενια φτερνα της νεας ταξης στα Βαλκανια».

Την αλληλεγγυη του εργατικου και φοιτητικου κινηματος εκφρασαν ο γεν. γραμματεας της ΟΤΟΕ, Α. Αντιπας και το μελος του Κεντρικου Συμβολιου της ΕΦΕΕ, και του ΝΑΡ, Κ. Χαριτακης.

Στην επιτροπη συμμετεχουν βουλευτες του Συνασπισμου, του ΚΚΕ, του ΝΑΡ, των οικολογων, εκπροσωποι οργανωσεων, συνδικαλιστες, πανεπιστιμιακοι, ιστορικοι, λογοτεχνεςκαι και πολλοι αγωνιστες του εργατικου και φοιτητικου κινηματος.

Στα πλαισια δρασης της Επιτροπης, οργανωθηκε στις 2 Ιουλη, μουσικη εκδηλωση στο προαυλιο του Πολυτεχνιου οπου μαζευτηκαν πανω απο 500 ατομα. Μπροστα σε ενα τεραστιο πανω που εγραφε «Ροκ εναντια στον πολεμο και τη λογοκρισια», τραγουδησαν διαφορα συκροτηματα δινωντας το στιγμα μιας μουσικης καταγγελιας εναντια στον εθνικισμο και τη καταστολη της κυβερνησης του Μητσοτακη.

Η Επιτροπη προγραμματιζει μια συγκεντρωση - συζητηση στις 7 Σεπτεμβρη και διαδηλωση στα Προπυλαια τη παραμονη της δικης, στις 17.

Στην Νοτια Κυπρο εχει ξεκινησει προσπαθεια για τη δημιουργια επιτροπης συμπαραστασης και προγραματιζεται παραλληλη εκδηλωση τον Σεπτεμβρη, για να συμπαρασταθουμε στους αγωνιστες της ΟΣΕ και να καταγγειλουμε τον εθνικισμο και την πολεμοκαπηλη πολιτικη του Μητσοτακη και της Κυβερνησης μας που την υποστηριζει. Για περισσοτερες πληροφοριες αποταθειται στο τηλεφωνο 02-349770 στα γραφεια μας.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΟΙΤΑΜΕ ΣΤΗΝ Ν. ΥΟΡΚΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΝΑ ΧΩΝΟΥΝ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΜΑΣ

Οσο προχωρά η διαδικασια των συνομιλιων στην Ν. Υορκη τοσο πιο εξαλλες γινονται οι σωβινιστικες κραυγες του απορριπτικου μετωπου. Οι κατηγοριες προς την αντιπαλη «ενδοτικη» παραταξη για «εθνικη προδοσια» εχουν γινει καθημερινο ψωμοτυρι. Τα «ανθρωπινα δικαιωματα», οι «αρχες του καταστατικου χαρτη του ΟΗΕ», το «Διεθνες Δικαιο» και οποιες αλλες παρομοιες μεγαλοσχημες εκφρασεις και δηθεν «υψηλα ιδανικα» μπορουν να επιστρατευθουν, χρησιμοποιουνται για ενα και μονο σκοπο. Για να δωσουν το μηνυμα «ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ» και οτι «Η Κυπρος ειναι ελληνικη», οπως γραφουν τα πανώ τους.

Αν οι απορριπτικοι φωναζουν οτι η διαδικασια του διαλογου ειναι «εθνικος κινδυνος» «εγκλημα» και «καταστροφη», οι «ενδοτικοι» δεν πανε πισω στην χρηση της υπερβολης. Με την σειρα τους χρησιμοποιουν τα ιδια ακριβως επιθετα για να χαρακτηρησουν την πολιτικη που θελει εγκαταλειψη των συνομιλιων.

Ομως αυτα τα δυο υποτιθεμενα ακρα της πολιτικης, συναντιωνται σε ενα σημειο. Συμφωνουν οτι στην Ν. Υορκη διακυβευονται αυτη την στιγμη τα παντα. Οτι εκει παιζεται η σωτηρια ή η καταστροφη μας. Οτι δεν υπαρχει τιποτα σπουδαιοτερο για τους πολιτες της Κυπριακης Δημοκρατιας, αφεντικα και εργατες, απο αυτα που συμβαινουν στη Ν. Υορκη. Οπως εγραφε η «Χαραυγη» της 8 Ιουλη «*Τις τελευταιες μερες ολοκληρος ο κυπριακος λαος παρακολουθει με κομμενη την ανασα την πορεια αυτης της φασης που διερχεται το εθνικο μας προβλημα*».

ΠΑΖΑΡΙ

Στην πραγματικοτητα στην Ν. Υορκη παιζεται ακομα μια φορα το ιδιο παλιο βρωμικο παζαρι αναμεσα στις αρχουσες ταξεις της Ελλαδας της Τουρκιας και της Κυπρου. Η καθε μια τους προσπαθει να εξαργυρωσει με οσα περισσοτερα προνομια μπορει για τον εαυτο της τις διαφορες επιτυχιες που εχει σημειωσει τον τελευταιο καιρο, και τις εκδουλευσεις που εχει κανει στις μεγαλες δυναμεις. Και αυτο ισχυει εξισου για την Ελληνικη πλευρα οπως και για την Τουρκικη. Οσοι παραπονιουνται για την «ευνοϊκη σταση» των ΗΠΑ απεναντι στην Τουρκια που αναβαθμιστηκε επειδη τους βοηθησε στον πολεμο στον Κολπο, ξεχνανε με ποση διαθεση ολοι τους φροντισαν να αναβαθμισουν την Κυπριακη Δημοκρατια και την Ελλαδα με την συμμετοχη και βοηθεια τους στον ιδιο βρωμικο πολεμο. Ο Μητσοτακης εχει παραχωρησει διευκολυνσεις στα αεροπλανοφορα του 6ου Στολου, που ετοιμαζονται για μια νεα «καταιγιδα», στην πρωην Γιουγκοσλαβια αυτη τη φορα.

Η σταση των δυο πλευρων απεναντι στις συνομιλιες μοιαζει καταπληκτικα. Οσοι αγανακτουν επειδη ο «αδιαλλακτος» Ντενκτας ειπε τελευταια οτι «η λυση εξαρταται απολυτα απο την σταση της ε/κ πλευρας» δεν θεωρουν καθολου αδιαλλαξια την επαναληψη της ιδιας ακριβως προτασης απο τον Βασιλειου.

ΕΙΡΗΝΗ

Η ιδεα οτι οι εργαζομενοι μπορουν να περιμενουν την καταστροφη ή την σωτηρια τους απο τα παζαρια της Ν. Υορκης ειναι μια σκετη απατη.

Ακομα και αυτοι που δεν πειθονται ουτε απο την σωβινιστικη κινδυνολογια των απορριπτικων ουτε απο τις υποσχεσεις των «ενδοτικων» για την «σωτηρια της Κυπρου» αλλα περιμενουν απλα μια εγγυηση ειρηνης και ομαλοτητας απο την επιτυχια των συνομιλιων, περιμενουν πολλα. Οχι μονο γιατι ειναι δυσκολο να καταληξουν σε συμφωνια στο σημερινο ταραγμενο διεθνες κλιμα. Αλλα και επειδη μια υπογραφη συμφωνιας δεν αποτελει καμμια εγγυηση οτι δεν θα εχουμε και δω πολεμο και εθνικιστικες ταραχες στο σημερινο κοσμο της «Νεας Ταξης», που εκεχειριες, συμμαχιες και συμφωνιες υπογραφονται για να καταπατηθουν τον επομενο μηνα ή εβδομαδα ή μερα.

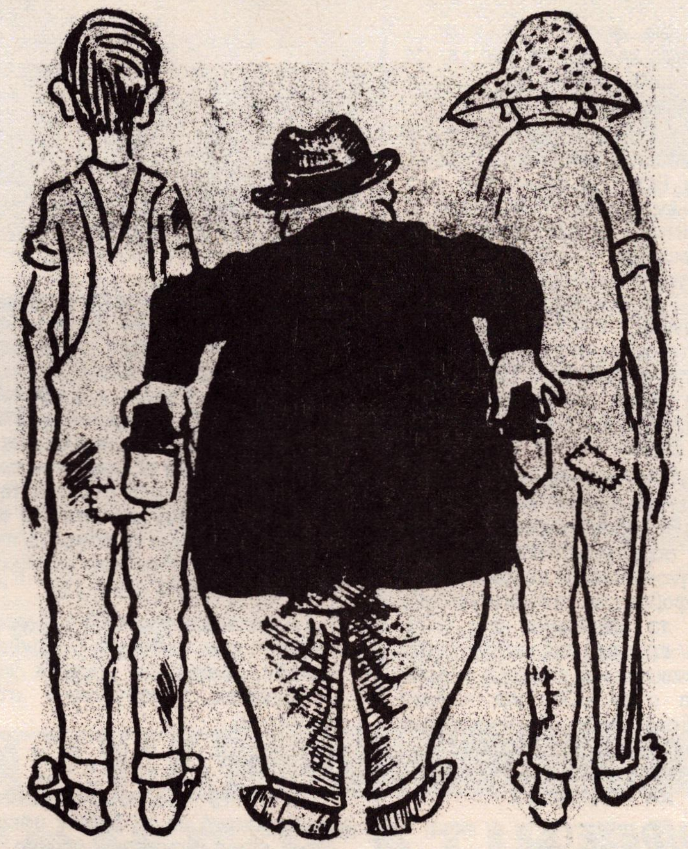

Τι ειδους ακομα ειρηνικη λυση και ποιο ειρηνικο μελλον μπορουμε να περιμενουμε, οταν κανεις δεν μιλα για τις Βασεις πια, οταν θεωρειται παραπανω απο δεδομενο οτι θα μεινουν εδω, ετοιμες για την επομενη φορα που οι ιμπεριαλιστες θα θελουν να τις χρησιμοποιησουν;

ΚΥΤΤΑΤΕ ΑΛΛΟΥ

Η υστερια με τις συνομιλιες, η προσπαθεια να μας πεισουν οτι η βρωμικη αυτη διαδικασια θα καθορισει την ιδια την μοιρα μας, ειναι μια κοροϊδια πολυ χρησιμη για τα αφεντικα, «ενδοτικα» και απορριπτικα.

Στην βορρεια οπως και στην νοτιά Κυπρο, προσπαθουν να εκμεταλλευτουν το οτι οι εργαζομενοι βλεπουν με «κομμενη την ανασα» προς την Ν. Υορκη, για να χωνουν βαθυτερα το χερι τους στην τσεπη μας. Ο Ντενκτας αρνειται να δωσει τις αυξησεις που ζητουν οι τ/κ συντεχνιες για να αντιμετωπισουν οι εργαζομενοι την ακριβεια. Την ιδια περιοδο ο Βασιλειου «φιλελευθεροποιει» τις τιμες, εξαγγελει μορατοριουμ στις προσληψεις δημοσιων υπαλληλων, ακομα και κοινωνικων λειτουργων και νοσοκομειακων, και προσπαθει να παγοποιησει τους μισθους τους. Ακουμε οτι ο Ντενκτας προσπαθει να περασει αντεργατικους νομους που να εξανεμιζουν το δικαιωμα στην απεργια. Και πριν περασει πολυς καιρος, εμφανιζονται και εδω δηλωσεις για την αναγκη «να μπουν ορια» στις δυνατοτητες των υπαλληλων των Ημικρατικων Οργανισμων να απεργησουν.

Η ληστεια των εργαζομενων απο τον ΦΠΑ, και η ειδηση οτι οι φοιτητες στο πανεπιστημιο θα πληρωνουν £2.000 το χρονο, αν δεν περασουν τα μαθηματα τους, ερχονται και αυτες την ιδια εποχη που τα αφεντικα η κυβερνηση και τα κομματα τους προσπαθουν να πεισουν τους εργαζομενους οτι το μονο σημαντικο αυτη την στιγμη ειναι το τι πραγματικα ειπε ο Μπουτρος Γκαλι, τι απαντησε ο Ντενκτας για τον χαρτη, τι δηλωσε ο Βασιλειου για την εκ περιτροπης προεδρια και ποια ηταν η τελευταια φιλοπολεμη σωβινιστικη χοντραδα του Αρχιεπισκοπου.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Το Κυπριακο ειναι σημαντικο για την εργατικη ταξη. Ολες οι τραγωδιες του παρελθοντος, οι πολεμοι, οι σφαγες, οι προσφυγιες, κινδυνευουν να επαναληφθουν ακομα χειροτερες μεσα στον ταραγμενο κοσμο της ιμπεριαλιστικης «Νεας Ταξης». Ομως οι κινδυνοι απο τον πολεμοχαρο σωβινισμο των Λυσσαριδη, Κυπριανου, Χρυσοστομου και των φασιστων που ιδρυουν τα διαφορα απορριπτικα μετωπα δεν ξεπερνιονται με την σημερινη πολιτικη της αριστερας. Δεν ξεπερνιονται περιμενοντας την «Σωτηρια της Κυπρου» απο την Ν. Υορκη και τις «ομοφωνες αποφασεις του Εθνικου Συμβουλιου». Δεν ξεπερνιονται με την εργατικη ταξη να παιρνει το μερος των δηθεν φιλειρηνικων «ενδοτικων» αστων, που αυριο μπορουν να γινουν το ιδιο πολεμοχαροι με τους απορριπτικους, ενω αφηνει απορριπτικους και ενδοτικους να την ληστευουν.

Αντιθετα, οταν οι αστοι επιμενουν να κοιταμε προς την μακρινη Ν. Υορκη, για να μη βλεπουμε το χερι τους καθως μπαινει στην τσεπη μας, εμεις πρεπει να τους χτυπησουμε αυτο το χερι με οση δυναμη μπορουμε. Το συνθημα καθε αγωνιστη εργατη δεν μπορει να ειναι το «Ολα για την Σωτηρια της Κυπρου» οπως προτεινει το ΑΚΕΛ στην εργατικη ταξη. Αντιθετα, πρεπει να ειναι το «τιποτα για τα εθνικα προνομια των μαστρων μας, ολα για τα συμφεροντα και την ενοτητα της εργατικης ταξης σε Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΣΤΟΧΟΣ £2,000 ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ' 92

Η εφημεριδα "Εργατικη Δημοκρατια" μεσα στα λιγα πρωτα φυλλα της δευτερης της περιοδου που ξεκινησε περυσι τον Αυγουστο, εχει κιολας δωσει τις μικρες και μεγαλες μαχες της.

Η ομαδα μας συνεχισε να δινει μεσα απο την εφημεριδα την ιδια μαχη εναντια στο σωβινισμο που δινουμε απο το 1979.

Η εφημεριδα "Εργατικη Δημοκρατια" πρωτοστατει στη δημιουργια κινηματος συμπαραστασης στους τουρκοκυπριους του νοτου και στηριζει με ολες τις δυναμεις της, την "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" του νοτου.

Οργανωσε καμπανια, εναντια στην αποφυλακιση του τουρκοφαγου Σαμψων που εχει γινει συμβολο του σωβινιστικου κινηματος.

Στηριξε ολες τις εκδηλωσεις επαναπροσεγγισης και παλευει για το χτισιμο της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων.

Ειναι η εφημεριδα που υποστηριξε με συνεπεια, ολους τους αγωνες των εργαζομενων εναντια στ' αφεντικα. Που παλεψε με τους απεργους του τσιμεντοποιειου Βασιλικου με τους δασκαλους, τους μηχανικους και πιλοτους, τους νοσοκομους, τους εργαζομενους στις Βασεις. Που εδωσε το παρων της στη μαχη για το τριανταοχταωρο με καλεσμα για κοινο μετωπο ολων των εργαζομενων σε μια γενικη απεργια σαν απαντηση στα λοκ- αουτ και την επιθεση των εργοδοτων. Που σταθηκε μεχρι το τελος στο πλευρο των οικοδομων, που υποστηριξε τις απεργιες των λιμενεργατων, των οδηγων λεοφωρειων.

Ειναι η εφημεριδα που παλευει για το σοσιαλισμο απο τα κατω, για την ανατροπη αυτου του βρωμικου καπιταλιστικου συστηματος που γεννα τους πολεμους, την καταπιεση και την εξαθλιωση. Που μπορει να νοιωθει δικαιωμενη γιατι σταθηκε απο την πρωτη της εκδοση το ' 79 εναντια στον σταλινισμο και υποστηριζε οτι τα καθεστωτα στην ΕΣΣΔ και τα κρατη της Α. Ευρωπης δεν ειχαν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο.

Η εκδοση της "Εργατικης Δημοκρατιας" στηριζεται αποκλειστικα στην εθελοντικη εργασια και τις εισφορες των μελων και των υποστηριχτων της. Χωρις αυτη δεν μπορει να υπαρξει.

Ξεκινησαμε αυτη την οικονομικη εξορμηση με στοχο να μαζεψουμε £2,000 για να αγορασουμε τεχνικο εξοπλισμο που θα μας βοηθησει στην καλυτερη και γρηγοροτερη εκδοση της εφημεριδας.

Τον μηνα που περασε προστεθηκαν αλλες £128 ανεβαζοντας το συνολικο ποσο στις £ 367. £23 μαζευτηκαν απο εισφορες απο εφημεριδοπουλησεις και 105 απο εκτακτη οικονομικη εισφορα συντροφων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΛ, ΜΑΤΖΟΡ, ΜΙΤΕΡΑΝ, ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΟΙ ΔΑΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΛΕΝΕ ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΑΑΣΤΡΙΧ

Οι κυβερνησεις και οι αστικες ταξεις των χωρων της ΕΟΚ δεχθηκαν ενα αναπαντεχο και γερο χαστουκι με το ΟΧΙ του δημοψηφισματος της 2 Ιουνη στην Δανια εναντια στο Μααστριχτ. Ειναι ενα ΟΧΙ που απειλει να χαλασει πολλα απο τα σχεδια του ευρωκεφαλαιου.

Φυσικα μερικοι απο αυτους που προπαγανδιζαν το ΟΧΙ στην Δανια ηταν δεξιοι εθνικιστες. Ομως οι περισσοτεροι Δανοι εργαζομενοι ειχαν πολυ καλους λογους για να ψηφισουν ΟΧΙ.

Πολλοι φοβονταν οτι η συνθηκη του Μααστριχτ θα διευκολυνε τις επιθεσεις της αστικης τους ταξης εναντια στο βιωτικο τους επιπεδο, ιδιαιτερα στον τομεα των κοινωνικων παροχων.

Πολλοι πιστευαν πως με την στενοτερη ενσωματωση στην ΕΟΚ, θα μεγαλωναν οι πιθανοτητες να συμμετασχουν οι Δανεζικες ενοπλες δυναμεις σε στρατιωτικες εξορμησεις οπως στον Κολπο, ή αυτη που συζητειται τωρα για την Γιουγκοσλαβια. Μια Δανη υπαλληλος ειπε: «Δεν θα μπορουσα ποτε να πω ναι σε μια συνθηκη που μπορει να σημαινε οτι τα παιδια μου θα πεθανουν πολεμωντας εναν ευρωπαϊκο πολεμο.

Αυτοι οι Δανοι εργαζομενοι καταλαβαινουν οτι η πραγματικη φυση της Ευρωπαϊκης Κοινοτητας δεν εχει τιποτα να κανει με την «Ευρωπη των Λαων».

Η ΕΚ ειναι μια ιμπεριαλιστικη λυκοσυμμαχια των αρχουσων ταξεων των χωρων που την αποτελουν. Μοναδικος τους στοχος ειναι να αυξησουν τα κερδη τους και την δυναμη τους, σε βαρος των εργατικων τους ταξεων και των ανταγωνιστων τους στις αλλες χωρες, ιδιαιτερα στον Τριτο Κοσμο.

Στις σημαντικες διεθνεις διαπραγματευσεις για το GATT (Γενικη Συμφωνια Δασμων και Εμποριου) οι εκπροσωποι της ΕΟΚ εκαναν οτι μπορουσαν για να συμπιεσουν τις τιμες πρωτων υλων που προερχονται απο φτωχες χωρες της Αφρικης και της Λατινικης Αμερικης.

Το κυνηγητο εναντια στους φτωχους μεταναστες απο τον τριτο κοσμο ή τις ανατολικες χωρες εχει φτασει σε νεα υψη με τις διαφορες συμφωνιες της ΕΟΚ.

Οι απαιτησεις του Μααστριχτ για τις χωρες-μελη που θα μπουν στην Νομισματικη Ενωση (βαθμος πληθωρισμου, δημοσιο χρεος, δημοσιονομικα ελλειματα και αλλα) αποτελουν πολυ καλες δικαιολογιες για αγριες επιθεσεις εναντια στους εργαζομενους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΥΡΩΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Εδω στην Κυπρο, η ΕΟΚ εχει δωσει ακομα την ευκαιρεια για προωθηση μιας χοντροκομμενης ελληνικης ευρωρατσιστικης ιδεολογιας. Κλασικο παραδειγμα, η ομιλια στην Γαλλια του τοτε Υπ. Παιδειας Χριστοφινη:

«Ειμαι ο Υπ. Παιδειας μιας χωρας με Ευρωπαικη κουλτουρα που μοιαζει σαν το προκεχωρημενο φυλακιο της Ευρωπης καταντικρυ στα ασιατικα παράλια, ενος νησιου ευρωπαϊκου που βιαια ασιατικοι αττιλες του αρπαξαν το 1/3 εδω και 16 χρονια. Ενω σ' αυτους μιλαμε και δεν μας καταλαβαινουν, μιλω σε σας και με καταλαβαινετε... γιατι εσεις ειστε ευρωπαιοι, καθως και εμεις.» ("Φιλελευθερος" 9 Ιουλη 1990)

Η τελευταια «μαλακη» σταση του ΑΚΕΛ απεναντι στην ενταξη στην ΕΟΚ, τα εθνικιστικα «ναι στην ενταξη, αν η ΕΟΚ μπορει να βοηθησει στην λυση του Κυπριακου» (καταλαβαινε «στο να γινει το αντιδραστικο θελημα της ελληνοκυπριακης και ελληνικης αστικης ταξης, αντι για το αντιδραστικο θελημα της τουρκοκυπριακης και τουρκικης») ειναι ακομα χειροτερη απο την προηγουμενη σταση του εναντιον της ΕΟΚ.

Τοτε χρησιμοποιουσε εθνικιστικα επιχειρηματα εναντια στην ενταξη, προσπαθωντας να βρει για συμμαχους κομματια του ελληνοκυπριακου κεφαλαιου που θα φοβονταν τον ανταγωνισμο απο τα μονοπωλια της ΕΟΚ. Στην εργατικη ταξη υποσχονταν οικονομικη και πολιτικη κολαση μεσα στην ΕΟΚ, και «εθνικα ανεξαρτητους» δημοκρατικους οικονομικους παραδεισους εξω απο την ΕΟΚ, αλλα οχι και εξω απο τον καπιταλισμο.

ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Στην πραγματικοτητα, οι ελληνοκυπριοι αστοι επιτιθενται και θα συνεχισουν να επιτιθενται στην εργατικη ταξη, ειτε βρισκονται εξω ειτε μεσα στην Ευρωπαϊκη Κοινοτητα. Η οικονομικη κριση χτυπα και τους εργαζομενους της ΕΟΚ, και τους εργαζομενους στις αλλες χωρες. Η εφαρμογη του εοκικου τυπου ΦΠΑ σημερα δεν εχει στην πραγματικοτητα καμμια σχεση με την ενταξη στην ΕΚ, που αργει ακομα. Η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη, οπως φανηκε στην ιμπεριαλιστικη επιδρομη στον Κολπο, συνεργαζεται μια χαρα με τους ευρωπαιους και αμερικανους ιμπεριαλιστες εναντια σε χωρες του τριτου κοσμου, χωρις να ειναι μεσα στην ΕΟΚ. Οι ελληνοκυπριοι αστοι δεν περιμενουν τους ρατσιστικους νομους της ΕΟΚ για να κυνηγουν ανελεητα τους ξενους εργατες.

Αυτα βεβαια δεν σημαινουν οτι η εργατικη ταξη πρεπει να αφησει αναπαντητη αυτη την προκληση των αστων. Ο ταξικος πολεμος διεξαγεται, οπως και οι αλλοι πολεμοι, ενοχλωντας τον εχθρο οπου του πονα, χρησιμοποιωντας ολες τις καταλληλες ευκαιρειες για να τον αδυνατισεις και να δυναμωσεις την θεση του δικου σου στρατου. Η αναταραχη που το ΟΧΙ των Δανων δημιουργησε στις εοκικες αρχουσες ταξεις ειναι μια καλη αποδειξη για αυτο. Δεν μπορουμε να αφησουμε ανενοχλητους τους ληστες και τους δολοφονους να κανουν τις βρωμοδουλειες τους με τον τροπο που αυτοι θελουν, με την δικαιολογια οτι αν τους εμποδισουμε θα βρουν ετσι και αλλοιως αλλους τροπους να τις κανουν. Το συμφερον της ελληνοκυπριακης εργατικης ταξης ειναι να πει ενα αποφασιστικο ΟΧΙ στον ελληνικο ευρωρατσισμο και στην συμμετοχη της αστικης μας ταξης στην ιμπεριαλιστικη συμμαχια της ΕΟΚ. Αλλα ενα ΟΧΙ χωρις καμμια ψευδαισθηση οτι υπαρχει οποιαδηποτε σωτηρια εξω απο την ΕΟΚ και μεσα στον καπιταλισμο.

Α.Ν.

Φασισμος στην Ευρωπη, αλλα ο κινδυνος καραδοκει και εδω

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ διαστημα ειδαμε την εκλογικη ανοδο φασιστικων κομματων σε μια σειρα απο χωρες της Ευρωπης. Στις περιφερειακες εκλογες στη Γαλλια ο φασιστας Λεπεν εισπραξε ενα ποσοστο 15%, στη Γερμανια το Ρεπουμπλικανικο κομμα του πρωην αξιωματικου των ΕΣ-ΕΣ Σιον Χουπερ ανεβασε την εκλογικη του δυναμη απο 3% σε 6% και στην Ιταλια το ποσοστο της «Ληγκας της Λομβαρδιας» εκτοξευθηκε απο το 0.5% στο 8.7%.

Σε μια σειρα απο αλλες χωρες, στην Αυστρια, το Βελγιο, Ολλανδια, Ελλαδα, φασιστικα κομματα και οργανωσεις ξαναβγαινουν στο προσκηνιο.

Κριση

Αυτο το φαινομενο ειναι συνυφασμενο με τη βαθεια υφεση στην οποια βρισκεται σημερα ο καπιταλισμος παγκοσμια.

Η ανεργια καλπαζει κι ολο και περισσοτερος κοσμος σπρωχνεται στην μιζερια και την εξαθλιωση.

Τα μετρα που εφαρμοσαν ολες οι κυβερνησεις για αντιμετωπιση της κρισης κτυπησαν ουσιαστικα το βιοτικο επιπεδο και τις συνθηκες δουλειας των εργαζομενων, τους φοιτητες και τους συνταξιουχους.

Σ' αρκετες περιπτωσεις η αντιδραση εναντια σ' αυτη την επιθεση ηταν μαζικη και δυναμικη. Τελος του '86 και αρχες του '87 εξεγερθηκαν οι φοιτητες στην Γαλλια, το 1991 εχουμε την εξεγερση της αραβικης και μαυρης νεολαιας. Ολο το καλοκαιρι του 1991 ξεσπασε στο ανατολικο τμημα της Γερμανιας ενα κυμα διαδηλωσεων και απεργιων εναντια στις μαζικες απολυσεις ενω τον Μαη που περασε ειχαμε τις μεγαλυτερες απεργιες τα τελευταια 40 χρονια στο δυτικο τμημα. Στην Ελλαδα οι εργαζομενοι βρισκονται σε συνεχεις απεργιακες κινητοποιησεις τα τελευταια χρονια, γενικες απεργιες και καταληψεις, εναντια στο σταθεροποιητικο προγραμμα της Νεας Δημοκρατιας.

Ρατσισμος

Μεσα σ' αυτες τις συνθηκες ολες οι κυβερνησεις με συμμαχους την αντιπολιτευση επαιξαν το χαρτι του ρατσισμου. Συνδεσαν την ανεργια, την αυξηση της εγκληματικοτητας, τη χειροτερευση του συστηματος κοινωνικης ασφαλισης και ιατρικης περιθαλψης με τον αριθμο των μεταναστων.

Η επιδιωξη τους ειναι να στρεψουν το μισος και την οργη πανω στους μεταναστες, να διασπασουν τους εργαζομενους και να καμψουν την αντισταση τους.

Αυτο εδωσε την ευκαιρια στα φασιστικα κομματα και οργανωσεις να βγουν απ' την αφανεια κι οχι μονο να προπαγανδιζουν αλλα να μπαινουν στη δραση.

Αυτο ηταν και αποτελεσμα της απουσιας σ' ολες τις χωρες μιας αριστερης δυναμης ικανης ν' αντιμετωπισει τα χυδαια επιχειρηματα των ρατσιστων και να στρεψει την οργη εκει που ανηκει. Εναντια στις αρχουσες ταξεις και το βαρβαρο συστημα τους που η μονη προοπτικη που προσφερουν στους εργαζομενους ειναι οι πολεμοι, η φτωχεια, η πεινα και η αθλιοτητα.

Και εδω...

Οσο και αν αυτα που συμβαινουν στην Ευρωπη φαινονται να απεχουν πολυ απο την πολιτικη πραγματικοτητα στη νοτια Κυπρο υπαρχουν καποιες εξελιξεις που θα μπορουσαν να αποτελεσουν τις προϋποθεσεις για την εμφανιση του φασισμου, αν δεν ανακοπουν.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη μπορουσε μεχρι τωρα να περηφανευεται για το «οικονομικο θαυμα» και να προβαλλει την παραδειγματικη συνεργασια εργοδοτων, κρατους και συντεχνιων με αποτελεσμα να γινει η Κυπρος «Μεκκα της εργατικης ειρηνης».

Η εθνικιστικη ιδεολογια με την οποια διαποτιζε και διαποτιζει η αρχουσα ταξη την εργατικη ταξη της επετρεψε να τη βαλει κατω απο τον ελεγχο της και πανω στις πλατες της να κτισει αυτο το το οικονομικο «θαυμα», που θ' αποτελουσε το «υποβαθρο του πολιτικου μας αγωνα».

Η κριση στον οριζοντα

Ομως τα πραγματα αλλαζουν. Ο πολεμος στον Κολπο εκανε πιο εμφανη τα σημαδια μιας κρισης, μικρης μεν ακομα αλλα με πολυ πραγματικες επιπτωσεις πανω στους εργαζομενους. Περικοπες στα ταμεια υγειας και παιδειας, αυξηση δασμων και τελων, αυξησεις στις τιμες καταναλωτικων προϊοντων, η επιβολη του φορου προστιθεμενης αξιας τον Ιουλη. Οι ανταγωνισμοι διαφορων οικονομιων, μεταξυ αυτων και η Κυπρος, για διεισδυση στις ανατολικοευρωπαϊκες αγορες και η προετοιμασια για την πληρη ενταξη στην ΕΟΚ θα κανουν ακομα πιο σκληρη τη σταση των εργοδοτων και του κρατους απεναντι στους εργαζομενους.

Οι εργαζομενοι εδειξαν με τις κινητοποιησεις τους σε μια σειρα απο κλαδους οτι εχουν καθε διαθεση να συγκρουστουν με τα αντιθετα συμφεροντα των καπιταλιστων.

Στο πολιτικο επιπεδο η κινητικοτητα γυρω απο το Κυπριακο μεσα στη «Νεα Ταξη», δηλαδη μεσα σε συνθηκες βαθειας οικονομικης κρισης και πολιτικης ασταθειας κανει τα παζαρεματα αναμεσα στις δυο αρχουσες ταξεις πιο σκληρα και τη λυση πιο δυσκολη.

Μεσα σ' αυτη την κατασταση η κυβερνηση και ολες οι πολιτικες δυναμεις εντεινουν την εθνικιστικη προπαγανδα με σκοπο να αποπροσανατολισουν τους εργαζομενους και να καταστρεψουν τη διαθεση τους για αντιδραση.

Απ' την αλλη παραλληλα με την «κινητικοτητα» κινητοποιουνται και οι αντιομοσπονδιακες δυναμεις με σκοπο να εμποδισουν μια «αντεθνικη» λυση. Στις 4 του Μαρτη οι γυναικες αναψαν τις σωβινιστικες φωτιες κατα μηκος της γραμμης αντιπαραταξης, και οργανωθηκαν δυο συναυλιες, μια για ενισχυση της αμυνας και μια εναντια στις ιδεες Γκαλι.

ΕΟΚΑ Β'

Αυτη η σωβινιστικη ατμοσφαιρα επετρεψε σε ακροδεξια στοιχεια της ΕΟΚΑ Β' να βγουν απο το περιθωριο.

Η αποφυλακιση του τουρκοφαγου Σαμψων εγινε ακριβως μεσα σ' αυτο το ευνοϊκο κλιμα οπως και η επιτυχια των σωβινιστων να σταματησουν την προβολη του τηλεοπτικου προγραμματος «Χωρις Πλαισια».

Ο ρατσισμος απεναντι στους ξενους εργατες ειναι καταστροφικος για την ενοτητα των εργαζομενων και την ικανοτητα τους να υπερασπιστουν τα συμφεροντα τους.

Ο ρατσισμος της κυβερνησης και των εργοδοτων που θελει τους ξενους εργατες σαν φτηνο εργατικο δυναμικο ενισχυεται απο την αντιθετη πλευρα, τις συντεχνιες, που παρουσιαζουν τους ξενους εργατες σαν εκεινους που κλεβουν τις δουλειες των ντοπιων και ριχνουν τα μεροκαματα. Ολοι αυτοι, προσπαθουν ν' αποπροσανατολισουν τους ε/κ εργατες απο τον πραγματικο ταξικο εχθρο για να βλεπουν τα αδελφια τους, τους ξενους εργατες σαν εχθρους. Μ' αυτο τον τροπο τα θεμελια ενος ρατσιστικου κινηματος εχουν μπει.

Ετσι παρολο που σημερα στη νοτια Κυπρο δεν υπαρχει αμεσα ο κινδυνος φασισμου, στο βαθμο που η οικονομια θα μπαινει για καλα σε μια κριση, και οι εργατες θ' αποτελουν απειλη για τη συνεχιση της «εργατικης ειρηνης», αυτοι που σημερα πρωτοστατουν στις σωβινιστικες πορειες και τα συλλαλητηρια θα πατησουν πανω στον εθνικισμο και το ρατσισμο για να κτισουν ενα φασιστικο κινημα.

Η παλη εναντια στην απειλη του φασισμου σημαινει μια ξεκαθαρη πολιτικη απαντηση στα εθνικιστικα και ρατσιστικα επιχειρηματα της αρχουσας ταξης, παλη εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας και της εθνικης ομοψυχιας και το κτισιμο ενος αντισωβινιστικου κινηματος.

Μυριανθη Λοϊζου

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Η «Νεα Ταξη» εχει τα χάλια της...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ:

ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ;

«Η Νεα Ταξη πραγματων με τη μοναδικη υπερδυναμη που απομεινε στον κοσμο να οριζει τα παντα προκαλει... θανασιμους κινδυνους.»* εγραφε στις 29 Ιουνη η «Χαραυγη», και παρακατω *«με αποτροπιασμο και βδελυγμια πληροφορειται η διεθνης κοινη γνωμη τα ανομα σχεδια των ΗΠΑ εναντιον της μικρης και θαρραλεας Κουβας».

Βαρεια λογια, που ενω δεν θα προκαλουσαν καμμια εκπληξη πριν λιγα χρονια, τωρα τα εχουμε ξεσυνηθισει. Δειχνουν, μαζι με άλλα παρομοια αρθρα και δηλωσεις, οτι η ηγεσια του ΑΚΕΛ εχει βρει την αυτοπεποιθηση να ξαναγυρισει (ως ενα βαθμο, ακομα δισταζουν να πουν την λεξη ιμπεριαλισμος) σε μερικες απο τις θεσεις που αποτελουσαν την ραχοκοκκαλια της πολιτικης του κομματος.

Το φαινομενο δεν ειναι μονο κυπριακο. Ενα αρθρο του Δ. Χριστοδουλιδη στην Χαραυγη της 1 Ιουνη περιγραφει, καπως βαρυγδουπα, πως στην περιοδο 1990-92 *«Η θριαμβολογια της δηθεν ανωτεροτητας του καπιταλισμου... οδηγησε τις Μαρξιστικες δυναμεις της Ευρωπης σε παραλυτικο κατηφορο... ο πανικος οδηγουσε απο υποχωρηση σε υποχωρηση»*

Μετα ομως, το ιδιο αρθρο μας εξηγει γιατι *«καπου στις αρχες του 1992... αρχισε η πορεια ανακτησης του Ηθικου»* για τα Κομμουνιστικα Κομματα της Δυσης. *«Καπου η αποτυχια της νεας οικονομικης πολιτικης στις πρωην Σοσιαλιστικες χωρες, καπου η Μονο-Παντοκρατορικη συμπεριφορα ΗΠΑ, τελος καπου η κατα μετωπον επιθεση του Κεφαλαιου εναντια στους εργαζομενους, ολα μαζι συνετελεσαν στο Μεγα γεγονος - να αρχισει να συνερχεται η Μαρξιστικη Αριστερα της Ευρωπης»*

Με λιγα λογια, ο λογος που συνερχονται τα Κομμουνιστικα Κομματα ειναι οτι οι δυτικοι καπιταλιστες εχουν αναγκαστει να καταπιουν τον «θριαμβο» τους. Σε λιγες μερες, οι ηγετες των εφτα ισχυροτερων βιομηχανικων χωρων της Δυσης θα εχουν την πασιγνωστη ετησια διασκεψη τους στο Μοναχο. Ακομα και ο Economist της 4 Ιουλη, γραφει για τους *«ηγετες του πιο αριστοκρατικου συλλογου ολων των εποχων... Πως επεσαν οι μεγαλοι και δυνατοι... ποτε στην ιστορια της Ομαδας των Εφτα δεν ηταν ολοι οι ηγετες του τοσο λιγο δημοφιλεις στις χωρες τους οπως ειναι σημερα... το περιεργο ειναι οτι προκειται για τους ιδιους ανθρωπους που θα επρεπε να γιορταζουν το μεγαλυτερο θριαμβο τους... οτι ξεπαστρεψαν τον μεγαλυτερο εχθρο τους, τον κομμουνισμο»*.

Ολοι οι αριστεροι νοιωθουμε ενθουσιασμενοι που οι αστοι αναγκαζονται να καταπιουν αμασητο τον «θριαμβο» τους. Να τον καταπιουν τοσο πανηγυρικα που ακομα και τα Κομμουνιστικα Κομματα να αισθανονται οτι μπορουν να ξεπερασουν το ρεζιλεμα τους απο την διαλυση του σταλινικου «οραματος» τους, να μπορει ο Χριστοδουλιδης να τελειωνει το αρθρο του γραφοντας οτι *"Ο εκσυγχρονισμενος ρεαλιστικος Σοσιαλισμος - Κομμουνισμος»*, - εννοωντας την πολιτικη του ΑΚΕΛ και των αλλων Κομμουνιστικων Κομματων - *«ειναι το μελλον της Ανθρωποτητας"*.

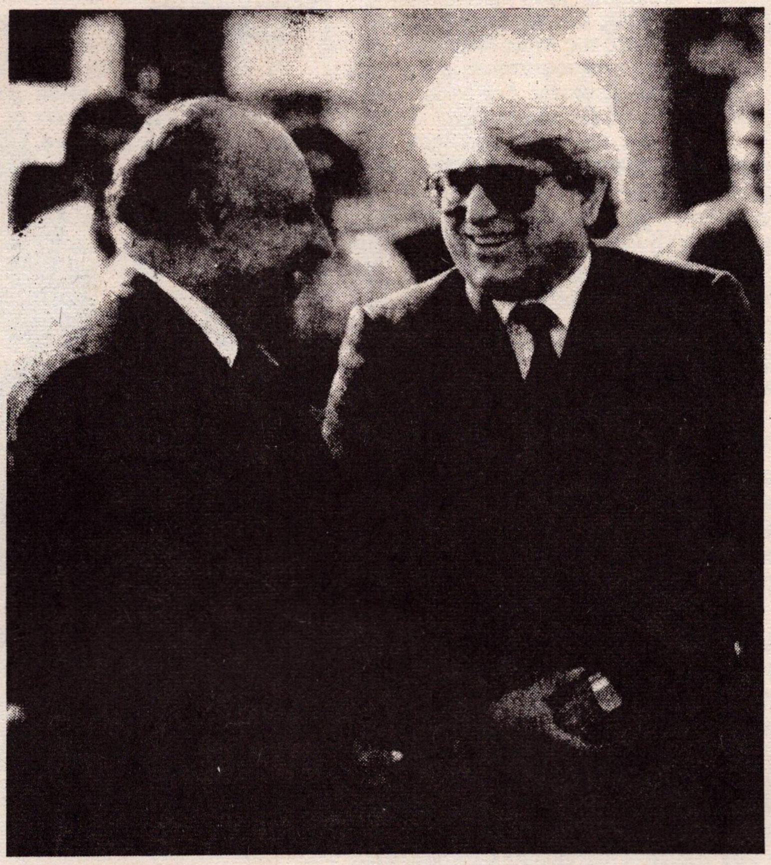

ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ;

Εκει οπου η επαναστατικη αριστερα ειναι ακομα πολυ μικρη και τα Κομμουνιστικα Κομματα μεγαλα, μεγαλος ειναι τωρα και ο πειρασμος να τους δωσουμε ακομα μια ευκαιρια.

Ομως δεν πρεπει να ξεχασουμε οτι τα πρωην σταλινικα κομματα δεν κερδισαν με το πολιτικο τους θαρος ή διορατικοτητα αυτη τη νεα πνοη. Τους την χαρισε το βαθαιμα μιας κρισης του Δυτικου καπιταλισμου, στην οποια δεν πιστεψαν ουτε οι ιδιοι. Οταν θριαμβολογουσαν οι αστοι, οι οργανωσεις της Επαναστατικης Αριστερας ξεσκεπαζαν ποσο κουφια ειναι τα λογια τους για τις «επιτυχιες» του καπιταλισμου και τις δυνατοτητες του να εξασφαλισει ειρηνη και μια ανεκτη ζωη για την μαζα των εργαζομενων. Αντιθετα, τα Κομμουνιστικα Κομματα μαζι με τον Γκορμπατσωφ εξυμνουσαν και αυτοι την δηθεν δυναμη και τις επιτυχιες του καπιταλισμου για να δικαιολογησουν τα χαλια του σταλινικου κρατικου καπιταλισμου, την αδυναμια του να ανταγωνιστει την Δυση, και την πολιτικη του προχωρηματος στην «ελευθερη αγορα» . Ετσι βλεπουμε στην «Χαραυγη» της 1 Δεκεμβρη ' 89 τον Γκορμπατσωφ να γραφει για την *«αυτοτελειοποιηση »* του καπιταλισμου και *«την χρησιμοποιηση σημαντικων στοιχειων της σοσιαλιστικης πειρας στην κοινωνικο-οικονομικη σφαιρα, στην δημοκρατικοποιηση του πολιτικου συστηματος, πραγμα που στο συνολο επετρεψε στον καπιταλισμο να αποκτησει συμπληρωματικες δυναμεις, να προσαρμοστει και στα καλεσματα του καιρου»*

Ακομα ποση πραγματικη αξια εχουν οι τελευταιες αντιιμπεριαλιστικες εξαρσεις του ΑΚΕΛ εναντια στις ΗΠΑ; Για δυο δεκαετιες οι ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ περιοριζονταν απο το λεγομενο «συνδρομο του Βιετναμ», την ηττα που τους εκανε ανικανους να επεμβουν αμεσα στρατιωτικα εξω απο τις ΗΠΑ. Η υποστηριξη απο τα Κομμουνιστικα Κομματα του πολεμου στον Κολπο τους βοηθησε να το ξεπερασουν και να μπορουν τωρα να στελνουν τον στολο τους εξω απο την πρωην Γιουγκοσλαβια. Τη στιγμη που οι Βρεττανικες Βασεις στην Κυπρο χαρακτηριζονταν «πνευμονας του πολεμου» στον Κολπο, μονο η επαναστατικη αριστερα, με τις μικρες τις δυναμεις, συνεχισε τον αγωνα εναντιον τους, που το ΑΚΕΛ ειχε παρατησει. Οταν τελευταια οι Βασεις απειλουσαν να ξαναχρησιμοποιηθουν, αυτη την φορα εναντια στην Λιβυη, το ΑΚΕΛ συνεχιζε την σιωπη του.

Στην νοτια Κυπρο, οι υποσχεσεις που εδινε τα τελευταια χρονια το ΑΚΕΛ στους εργαζομενους οτι θα υπερασπιστει τα συμφεροντα τους απεναντι στους αστους ξεσκεπαστηκαν με την υποταγη των συντεχνιων στο Υπουργειο Εργασιας και τους αστους στην μαχη για το 38ωρο.

Στην πραγματικοτητα η τελευταια «αριστερη στροφη» του ΑΚΕΛ και αλλων Κομμουνιστικων Κομματων δεν ειναι παρα μια κυνικη προσπαθεια της προνομιουχας κομματικης γραφειοκρατιας να διατηρησει την εμπιστοσυνη της εργατικης βασης της.

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΕΦΙΑΛΤΗ

«Στο χερι των λαων ειναι να μετατρεψουν το οραμα του Μπους σε εφιαλτη» κατεληγε το αρθρο της «Χαραυγης» για την «Νεα Ταξη» που αναφερθηκε στην αρχη του αρθρου. Ειναι ομως το ΑΚΕΛ και τα αλλα Κομμουνιστικα Κομματα αυτα που μπορουν και θελουν να καθοδηγησουν την διεθνη εργατικη ταξη σε αυτο τον αγωνα; Την απαντηση δινει αθελα του ενα αρθρο εναντια στο σωβινιστικο συλαλητηριο των Χρυσοστομου, Δουντα, Λυσσαριδη, Κυπριανου και σια στην «Αληθεια» τις 20 Μαη το οποιο παραπονιονταν οτι:

«ειναι γνωστο οτι ορισμενες ομαδες μπορει συχνα να ειναι πιο κραυγαλεες απο τη μεγαλη και συνηθως ησυχη πλειοψηφια του λαου... που ικανοποιηται να κρινει τις εξελιξεις απο καποιαν αποσταση και να βγαζει την ετυμηγορια της κοσμια και σιωπηλα μονον μπροστα στις εκλογικες καλπες.

Κατι τετοιο πρεπει να συμβαινει σημερα και στην Κυπρο. Η σιωπηλη πλειοψηφια του λαου... θα ηθελε μια διευθετηση... αλλα αφου ειναι εξ ορισμου σιωπηρη δεν βγαινει στους δρομους και τις πλατειες να τα διακυρηξει...»

Ειναι πολυ δυσαρεστο το οτι ο αρθρογραφος της «Αληθειας» μπορουσε να συμπεριλαβει την ακελικη εργατικη ταξη σε αυτη την τοσο αγαπητη στους αστους «σιωπηλη πλειοψηφια». Δυστυχως, αυτη ειναι η αληθεια. Οι «σιωπηλες πλειοψηφιες» ομως δεν μπορουν να μετατρεψουν τα οραματα του Μπους και των αστων σε εφιαλτες.

Απο την μια εχουμε την επανοδο σε μια αριστερη δημαγωγια. Απο την αλλη εχουμε την συνεχιση της πραγματικης πολιτικης του ΑΚΕΛ, που ειναι οι αγκαλιτσες και τα φιλακια με **τους ελληνοκυπριους** και ελληνες **αστους**. Η **δημαγωγια** μιλα ξανα για **μαρξισμο, για αγωνες**, για Λενιν, **για αντιθεση στους** ιμπεριαλιστες. **Στη πραξη συνεχιζεται** η ταξικη **συνεργασια, και η** προσπαθεια διατηρησης της εργατικης ταξης στο ρολο μιας «σιωπηλης πλειοψηφιας».

Οι αγωνιστες αριστεροι εργατες δεν εχουν κανενα λογο να εμπιστευθουν τα σταλινικα κομματα οτι θα κανουν μια καινουργια αρχη. Η πραγματικη ελπιδα και το μελλον της ανθρωποτητας ειναι οι οργανωσεις της επαναστατικης αριστερας. Αν οι περισσοτερες απο αυτες ειναι μικρες και αδυνατες ακομα, το συμπερασμα δεν ειναι να εναποθεσουμε τις ελπιδες μας στον «ανανεωμενο» σταλινισμο. Ειναι να δωσουμε ολες μας τις δυναμεις για να τις δυναμωσουμε.

Αγγελος Νικολαου

«ΕΝΙΑΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ» ΣΤΑ ΛΥΚΕΙΑ

ΑΔΙΚΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Φετος ηταν η δευτερη φορα που εφαρμοστηκαν οι «ενιαιες εξετασεις» στα λυκεια, και δημιουργησαν ξανα αγχος και προβληματα στους τελειοφοιτους μαθητες και γονεις. Αρκετοι τελειοφοιτοι δεν μπορεσαν να παρουν το απολυτηριο τους και εμειναν στασιμοι σ' ενα ακομα και περισσοτερα μαθηματα, ενω τις χρονιες πριν απο τις «ενιαιες εξετασεις» σ' ολα τα σχολεια απολυονταν σχεδον ολοι οι μαθητες. Η κατασταση αυτη εκανε γονεις και μαθητες να αντιδρασουν εντονα.

Η σχολικη αποτυχια η οποια μεγαλωνει με το θεσμο των «ενιαιων εξετασεων» κτυπα πανω απο ολα τα κατωτερα οικονομικα στρωματα, τα παιδια της εργατικης ταξης. Αυτο ειναι τοσο φανερο που μεχρι και μια αστη πολιτικος σαν την Καιτη Κληριδου να ειναι αναγκασμενη να παραδεχτει σε αρθρο της στον «Φιλελευθερο» της 20 Ιουνη οτι:

«Η σχολικη αποτυχια συνδεεται αμεσα με την κοινωνικοοικονομικη ταξη της οικογενειας του μαθητη και αυτο συμβαινει επειδη η ολη προσεγγιση του σχολειου και των σχολικων προγραμματων βασιζεται στις αξιες και στην κουλτουρα μιας μονο κοινωνικα οικονομικης ταξης. Με αλλα λογια με αυτο τον τροπο το σχολειο βοηθα στην αναπαραγωγη της κοινωνικης ανισοτητας...

Υπαρχει ανησυχητικη στατιστικη απο μια προσφατη ερευνα που αποκαλυπτει οτι το 11% των μαθητων πρωτης ταξης ειναι λειτουργικα αναλφαβητοι και αυτοι οι μαθητες προερχονται απο τις πιο αδυνατες κοινωνικες ταξεις, ως εκ τουτου ειναι σε μειονεκτικη θεση να διεκδικησουν τα δικαιωματα τους»

Φυσικα αυτη η αδικια δεν αρχιζει με τις «ενιαιες εξετασεις». Αυτα θα ισχυαν για οποιοδηποτε συστημα εξετασεων. Αλλα οι «ενιαιες» αυξανουν σε σημαντικο βαθμο την ταξικη αδικια.

Ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε ταξεις. Σε μια ταξικη κοινωνια οπου ακομα και οι γειτονιες και οι περιοχες χωριζονται ταξικα. Υπαρχουν τα σχολεια των φτωχων και πλουσιων περιοχων. Οι περισσοτεροι καθηγητες δεν εχουν ευτυχως την ιδια διεστραμμενη μανια με την «αντικειμενικοτητα» που εχει η κυβερνηση και η αστικη ταξη. Αξιολογουν με αριστα τον καλυτερο μαθητη της ταξης, οσο μετριος κι' αν ειναι, και μετα βαθμολογουν τους υπολοιπους αναλογα. Ακομα παντα κυκλοφορουν αναμεσα στους καθηγητες καποιες πληροφοριες για τα ιδιαιτερα προβληματα που αντιμετωπιζουν καποιοι μαθητες και συνηθως οι καθηγητες δειχνουν κατανοηση.

Η κυβερνηση με τις «ενιαιες εξετασεις» μεγαλωνει την πιεση στους καθηγητες για να μην υπαρχει μεγαλη διαφορα στην προφορικη και γραπτη βαθμολογια, αναγκαζοντας τους καθηγητες να βαζουν μικρους βαθμους στα τριμηνα. Στην προσπαθεια να εξαλειψει εντελως την «υποκειμενικοτητα» του καθηγητη, φετος καθιερωσε στα γραπτα να καλυπτεται το ονομα του μαθητη και να διορθωνονται απο αλλους καθηγητες και οχι απο τους διδασκοντες. Οι καθηγητες δεν θα εχουν καμμια δυνατοτητα να δειχνουν επιεικεια εκει που χρειαζεται.

Ετσι η κυβερνηση θελει να εξαφανισει ακομα και αυτο τον εμμεσο μετριασμο την ταξικης αδικιας στα σχολεια.

Εκεινο που κυριως εσπρωξε την κυβερνηση να εφαρμοσει τις «ενιαιες εξετασεις» ειπε το υπουργειο παιδειας «ειναι να οδηγησει αυτοματα στην ανυψωση του βαθμου αξιοπιστιας του απολυτηριου». Ειναι γνωστο οτι για την «αξιοπιστια» του απολυτηριου ενδιαφερονται, εκτος απο τα πανεπιστημια, οι εργοδοτες, που θελουν να ξερουν «τι πραγμα αγοραζουν» οταν προσλαμβανουν ενα νεους.

Η «αξιοπιστια του απολυτηριου» ειναι και αυτη μερος της «αξιοκρατιας», αυτης της απατης με την οποια η αστικη ταξη και ολα τα κομματα της προσπαθουν να την φερουν στην εργατικη ταξη. Η πραγματικη σημασια της «αξιοκρατιας» ειτε αυτη αφορα τις «ενοιαιες εξετασεις» ειτε την εισαγωγη εξετασεων στην δημοσια υπηρεσια για τις προαγωγες, ειτε τις προσπαθειες της κυβερνησης να καταργησει τον καταλογο διοριστεων καθηγητων, δεν ειναι τιποτα αλλο απο την επιθυμια των εργοδοτων να ελεγχουν οσο το δυνατο περισσοτερο την ποιοτητα του εμπορευματος εργατικη δυναμη, να εχουν οσο το δυνατο μεγαλυτερο ελεγχο και εξουσια πανω στην εργατικη ταξη.

Αλκης Κοκκινος

ΙΟΥΛΗΣ 1974

ΠΟΙΟΙ ΕΦΤΑΙΞΑΝ ΚΑΙ ΠΟ

Καθε χρονο στις 20 Ιουλη, ολα τα κομματα βγαζουν ανακοινωσεις για να καταδικασουν την βαρβαρη τουρκικη εισβολη του ' 74. Μια πραγματικα βαρβαρη εισβολη που επεβαλε με τη βια του τουρκικου στρατου τη διαχωριστικη γραμμη στην Κυπρο, προσφυγοποιησε και σκοτωσε αθωους ανθρωπους. Συγχρονως ομως ισχυριζονται οτι αυτη η εισβολη εγινε χωρις αιτια, σε ενα «ανεξαρτητο κρατος μελος του ΟΗΕ».

Απο την αλλη πλευρα η τουρκοκυπριακη αστικη ταξη πανυγηριζει σε καθε επετειο οτι η εισβολη του ' 74 ηταν δηθεν μια «ειρηνευτικη» επιχειρηση που εγινε μονο για να σωσει τους τουρκοκυπριους, και οτι η μετακινηση πληθυσμων ηταν απαραιτητη για την ασφαλεια των τουρκοκυπριων.

Σχεδον ολες οι κατηγοριες της καθε πλευρας για τους αντιπαλους της ειναι σωστες. Ο καθενας ομως λεει μονο την μιση αληθεια, αυτη που αφορα τον αντιπαλο του.

Ο Ιουλης του ' 74 δημιουργησε διαφορετικα συναισθηματα στους ελληνοκυπριους και διαφορετικα τους τουρκοκυπριους. Οι απλοι ελληνοκυπριοι νοιωθουν θυμο και αγανακτηση γιατι εχασαν τα σπιτια τους και δικους τους ανθρωπους. Οι απλοι τουρκοκυπριοι νοιωθουν οτι γλυτωσαν απο την ανασφαλεια και τις βιαιοτητες των ελληνοκυπριων πριν το ' 74.

«οικονομικο θαυμα»

Εκεινοι που πληρωσαν το βαρυτερο τιμημα απο τον πολεμο του ' 74, τα οσα προηγηθηκαν ειναι και οσα ακολουθησαν ειναι οι εργατες και οι φτωχοι αγροτες των δυο πλευρων.

Για την ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη ο πολεμος, εκτος απο τις καταστροφες, τους θανατους και τους προσφυγες, σημαινε και το δυναμωμα της ταξικης συνεργασιας. Η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη δεκτηκε μετα τον πολεμο του ' 74, αγρια κτυπηματα στο βιοτικο της επιπεδο. Για χαρη της ανοικοδομησης της «εθνικης οικονομιας» οι ε/κ αστοι ξεζουμισαν στην κυριολεξια τους εργαζομενους με την συγκαταθεση των συντεχνιων.

Η ΠΕΟ τοτε εκφραζε την εκτιμηση της στα μετρα που ειχε παρει η τοτε κυβερνηση Κληριδη και τα συνεχισε ο Μακαριος. Σε εκθεση προς το 18ο Συνεδριο της ΠΕΟ το Μαη του ' 79 τονιζεται οτι: «*οι μειωσεις των ωρων εργασιας των εργατουπαλληλων, παρα τις ορισμενες θλιβερες εξαιρεσεις ησαν, κατα κανονα, οι επιβαλλομενες απο τις συνθηκες. Αυτο το φαινομενο, μεσα στις θυελλωδεις τραγικες συνθηκες που διηλθε η Κυπρος, οφειλεται κυριως στην ωριμοτητα του συνδικαλιστικου κινηματος, που απετρεψε την ταξικη συγκρουσηκαι επετρεψε οργανωμενη υποχωρηση της εργατουπαλληλικης ταξης στ' αναγκαια επιπεδα*».

Αυτη η «οργανωμενη υποχωρηση» στοιχισε στην εργατικη ταξη 20% μειωση του μισθου και των συνταξεων, και αναστολη του ανεργιακου επιδοματος και αλλων οφεληματων του Σχεδιου Κοινωνικων Ασφαλισεων. Μαζι με την μαζικη ανεργια ανεσταλει και η παροχη αποζημιωσεων πλεονασμου για τερματισμο απασχολησης.

Για ολες αυτες τις θυσιες η ΠΕΟ δηλωνει οτι: «*Η εργατικη ταξη επωμισθει αναλογικα το κυριο βαρος για την ανακουφιση των εκτοπισμενων*». Φτανει να παει καποιος μια βολτα στους προσφυγικους συνοικισμους και μετα στις παραλιες της Αγιας Ναπας για να δει ποιοι ανακουφιστηκαν απο το ιδρωτα των εργατων. Δεν ειναι αλλοι απο τους βιομηχανους, τους ξενοδοχους, και γενικα ολοκληρη την ελληνοκυπριακη αστικη ταξη που επωφελειται μεχρι σημερα απο το «οικονομικο θαυμα» που τους χαρισαν οι συντεχνιες με τον κοπο των εργαζομενων. Η μονη ανακουφιση για τους προσφυγες ηταν ενα σπιτι στους αθλιους «προσωρινους» συνοικισμους.

ο μυθος του αθωου θυματος

Η εργατικη ταξη πληρωσε τα σπασμενα μιας αδικης διαμαχης για την οποια οι ελληνοκυπριοι αστοι φερουν εξισου μεγαλη ευθυνη με τους αντιπαλους τους.

Μπορει η Τουρκια με την εισβολη του ' 74 να προσφυγοποιησε και να σκοτωσε αθωους ανθρωπους, ομως ειναι λαθος να πιστευουμε οτι η «δικη μας» αστικη ταξη ηταν αθωα περιστερα. Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι η τουρκοκυπριακη και η τουρκικη αστικη ταξη ειναι αντιδραστικες και επεκτατικες. Ομως οι ελληνοκυπριοι αστοι δεν ειναι καθολου καλυτεροι. Πισω απο τον μυθο του αθωου θυματος, και την εικονα οτι οι δυο κοινοτητες ζουσαν ειρηνικα μεχρι που τις χωρισαν οι ξενες επεμβασεις και ισως και καποια λαθη φανατικων, κρυβεται μια αλλη πραγματικοτητα.

Οι διακοινοτικες συγκρουσεις ειχαν αρχισει πολυ νωρις, απο το 1958 τουλαχιστον. Ακομα πιο πριν ειχαν αρχισει οι προστριβες αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Το αιτημα της Ενωσης δημιουργησε πολλες αντιδρασεις στους τουρκοκυπριους απο την δεκαετια του ' 40 ακομα. Ειχαν δει πια ηταν η τυχη των τουρκικων μειονοτητων σε διαφορα μερη της Ελλαδας. Με το ξεσπασμα του ενοπλου αγωνα της ΕΟΚΑ οι αντιδρασεις των τουρκοκυπριων πηραν πολυ πιο εντονο χαρακτηρα. Το ' 58 σε διακοινοτικες συγκρουσεις σκοτωθηκαν μεσα σε δυο μηνες 120 ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι.

Οι συμφωνιες του ' 59 - ' 60 και το Συνταγμα της Κυπριακης Δημοκρατιας απαγορευαν την Ενωση. Αλλα αυτο δεν εμποδισε τον Μακαριο και την αρχουσα ταξη να προκαλεσουν ενα πραγματικο λουτρο αιματος στην προσπαθεια τους να τροποποιησουν το Συνταγμα και να αφαιρεσουν απο τους τουρκοκυπριους τα δικαιωματα που τους εδινε η συμφωνια του 1960. Οι τουρκοκυπριοι ειχαν εκατονταδες νεκρους που σκοτωθηκαν σε επιθεσεις των ελληνοκυπριακων ενοπλων ομαδων οχι μονο του τοτε υπουργου εσωτερικων Γιωρκατζη και του Σαμψων αλλα και του Λυσσαριδη εναντιον τουρκοκυπριακων συνοικιων και σε τουρκικα χωρια, το ' 63 - 64. Ο τουρκοφαγος Σαμψων, το πρωτοπαλληκαρο της ΕΟΚΑ που τελευταια πηρε χαρη απο την «επαναπροσεγγιστικη» κυβερνηση Βασιλειου, γκρεμιζε τα τουρκοκυπριακα σπιτια με ενα αυτοσχεδιο αρμα-μπουλτοζα μαζι με τους κατοικους τους. Οι πρωτοι προσφυγες και αγνοουμενοι στη Κυπρο ηταν τουρκοκυπριοι. Παρομοια ανδραγαθηματα εκανε η εθνοφρουρα και το ' 67 σε δυο τουρκοκυπριακα χωρια, τη Κοφινου και τον Αγ. Θεοδωρο.

Ετσι η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη καταφερε να στριμωξει το 18% του πληθυσμου στο 4.8% του εδαφους. Οι τουρκοκυπριοι ειχαν απομονωθει σε θυλακες και γκετο, στα οποια η κυβερνηση Μακαριου επεβαλε μια σκληρη στρατιωτικη πολιορκια. Απαγορευε την εισοδο στους θυλακες υλικων οπως το τσιμεντο, τη ξυλεια, τις μπαταριες, το πετρελαιο και αλλα.

Ολα αυτα με την ενοχη σιωπη αλλα πολλες φορες και με την πληρη υποστηριξη της αριστερας, και με την βοηθεια 20,000 ελληνων στρατιωτων και αρματων μαχης που ουσιαστικα επεβαλλαν κατοχη στους τουρκοκυπριους που ειχαν χασει τα σπιτια τους, τις δουλειες τους και τις περιουσιες τους. Ολοι αυτοι που σημερα επιμενουν στην καταγγελια της βαρβαρης τουρκικης κατοχης «ξεχνουν» την πολυ πραγματικη κατοχη που ο ελληνικος στρατος αντιπροσωπευε εκεινη τη περιοδο για τους τουρκοκυπριους.

θα μπορουσε να ειναι ε/κ μανα το ' 74. Ειναι ομως τ/κ, απο την Κοφινου το ' 67

Ακομα και το ' 74 οι ελληνοκυπριοι δεν υστερησαν σε βαρβαροτητα απο τον Αττιλα. Στο χωριο Τοχνη στις 14 Αυγουστου τα παλληκαρια της ΕΟΚΑ πηραν 84 τουρκοκυπριους που κρατουνταν αιχμαλωτοι στο σχολειο του χωριου απο την πρωτη μερα του πολεμου τους εκτελεσαν και τους εθαψαν σε ομαδικο ταφο.

Μια αλλη σφαγη που εγινε στην Αλοα περασε στα διεθνη τηλεοπτικα δυχτια. Στις 14 Αυγουστου ελληνοκυπριοι σκοτωσαν και εθαψαν σε ομαδικο ταφο 89 κατοικους των τουρκοκυπριακων χωριων Μουραταγα και Σαντιλαρ. Ηταν ολοι γεροι γυναικες και παιδια και η ηλικια τους ηταν απο 4 μηνων μεχρι 95 χρονων. Ο ομαδικος αυτος ταφος που ανακαλυφτηκε οταν κατελαβε τη περιοχη ο τουρκικος στρατος ανοιχτηκε στη παρουσια των Η. Ε. και ραδιοτηλεοπτικων διχτυων του εξωτερικου. Σκηνες φρικης απο αυτο το εγκλημα προβαλε η Αγγλικη και η Σουηδικη τηλεοραση. Τρια χιλιομετρα πιο κατω βρεθηκε αλλος ομαδικος ταφος με 37 πτωματα απο αμαχους του τουρκοκυπριακου χωριου Ατλιλαρ.

Τετοιες ιστοριες υπαρχουν δυστυχως πολλες αλλα οι ελληνοκυπριοι τις φυλαμε προσεχτικα σαν «εθνικο μυστικο». Το μυστικο της ντροπης.

Πισω απο τον μυθο του αθωου θυματος που καλλιεργει ο ε/κ εθνικισμος, πισω απο την εικονα που ζωγραφιζει για μια κοινωνια οπου οι δυο κοινοτητες ζουσαν ειρηνικα μεχρι που τις χωρισαν οι ξενες επεμβασεις και ισως και καποια λαθη καποιων φανατικων, κρυβεται αυτη η φρικτη πραγματικοτητα.

οι «μισταρκοι»

Οι συγκρουσεις και η εθνικη διαμαχη δεν δημιουργηθηκαν επειδη υπηρχαν καποιοι εκτος ελεγχου θερμοαιμοι με σωβινιστικη διαστροφη μεσα στις δυο κοινοτητες. Ουτε μονο εξαιτιας των ιμπεριαλιστικων επεμβασεων, οπως θελει να το παρουσιαζει το ΑΚΕΛ και αλλοι. Η εθνικη διαμαχη εμφανιστηκε εξαιτιας της οικονομικης και κοινωνικης ανισοτητας που η καπιταλιστικη εξελιξη δημιουργησε αναμεσα στις δυο κοινοτητες, η οποια εμφανιζονταν σαν εθνικο χαρακτηριστικο.

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα που βρισκεται στη βαση του Κυπριακου προβληματος. Ειναι μια κοινωνικη και οικονομικη πραγματικοτητα που καθοριζε τους τουρκοκυπριους σαν πολιτες τριτης και τεταρτης κατηγοριας, οι οποιοι μεχρι το ' 74 στερουνταν στοιχειωδη δημοκρατικα δικαιωματα, εκαναν τις χειροτερες και πιο κακοπληρωμενες δουλειες, δεν ειχαν προοπτικες οικονομικης και κοινωνικης ανελιξης. Ο ρατσισμος υπηρχε ακομα και στα χωρια που ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι «περνουσαν καλα». Οι χαρακτηρισμοι «πελλοτουρτζοι, βρωμιαριδες, ακαματηδες» κλπ λεγονταν και απο τους πιο καλοπιστους ελληνοκυπριους. Στην πραγματικοτητα, οι τουρκοκυπριοι ηταν οι «μισταρκοι» των τουρκοκυπριων.

Οι ελληνοκυπριοι αστοι ηταν οι κυριαρχοι στο οικονομικο τομεα. Ειχαν τον πληρη ελεγχο των βασικων τομεων της οικονομιας, βιομηχανια, εισαγωγες. Συμφωνα με επισημη στατιστικη το 1963 ειχαν το 99.5% των εξαγωγων! Οι τουρκοκυπριοι δεν μπορουσαν ουτε καν να συμμετεχουν σε μικτες εμπορικες επιχειρησεις, σε μικτες υπηρεσιες, να εχουν μετοχες στις κυπριακες τραπεζικες επιχειρησεις, ουτε καν σαν υπαλληλοι δεν προσλαμβανονταν. Η εκκλησια, ο μεγαλυτερος ιδιοχτητης ακινητης περιουσιας στη Κυπρο, δεν πουλουσε ουτε νοικιαζε καταστηματα, σπιτια και κτηματα σε τουρκους.

Αυτα γινοντουσαν απο την εποχη της Αγγλοκρατιας και συνεχιστηκαν και μετα. Οχι με βαση καποιους νομους, ουτε με την προτροπη των αποικιοκρατων, αλλα σαν αποτελεσμα της πρακτικης που ακολουθουσε η αστικη ταξη της κυριαρχης ελληνοκυπριακης εθνοτητας.

Οταν ανακηρυχτηκε το κρατος της Κυπριακης Δημοκρατιας τα πραγματα οχι μονο δεν αλλαξαν προς το καλυτερο αλλα χειροτερεψαν για τους τουρκοκυπριους. Οι ελληνοκυπριοι προσπαθησαν να χρησιμοποιησουν το «συνεταιρικο» κρατος της Ζυριχης για να χειροτερεψουν τη θεση των αντιπαλων τους. Καθυστερουσαν για παραδειγμα τις αιτησεις τους και δεν τους εδιναν αδεια για να δημιουργουν δικες τους επιχειρησεις, βιομηχανιες ξενοδοχεια.

Η οικονομικη ανισοτητα ομως δεν επηρεαζε μονο τους τουρκοκυπριους αστους οι οποιοι δεν μπορουσαν να αναπτυχθουν αλλα και ολες τις αλλες κοινωνικες ταξεις τους μικροαστους, τους αγροτες, αλλα κυρια τους εργατες. Το ' 62 το ποσοστο των τουρκοκυπριων που απασχολουνταν στη βιομηχανια ηταν 9.2% σε συγκριση με 90.8% των ελληνοκυπριων.

Ακομη το μεριδιο τους στις κοινωνικες παροχες ηταν παντα πολυ πιο κατω απο την πληθυσμιακη τους αναλογια. Οι επιδοτησεις για σχολεια, δρομους, υπηρεσιες οπως τα τηλεφωνα, η ηλεκτροδοτηση περιοχων με τουρκοκυπριακο πληθυσμο, η σηματοδοτηση των δρομων με φωτα τροχαιας και γενικα τα δημοσια εργα, ηταν ελαχιστες εως ανυπαρκτες.

Αντιδραστικη διαμαχη και απο τις δυο πλευρες

Μεσα απο τις εξελιξεις του ' 60 - ' 64 και μετα την γκεττοποιηση των τουρκοκυπριων οι ελληνοκυπριοι αστοι ξεμπερδεψαν οχι μονο με τους περιορισμους της Ζυριχης αλλα και με τους ιδιους τους τουρκοκυπριους και εκαναν την «Κυπριακη Δημοκρατια» ενα κρατος που εξυπηρετουσε αποκλειστικα τα δικα τους συμφεροντα για την αυξηση των κερδων και το μεγαλωμα του κεφαλαιου τους μεσα στη Κυπρο και για οικονομικη επεκταση στη περιοχη της Μ. Ανατολης.

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα που κρυβεται πισω απο τις διακυρηξεις για το «εθνικο θεμα» απο την κυβερνηση, τα κομματα, τον αρχιεπισκοπο και ολο τους το συναφι. Μια πραγματικοτητα που εχει στην βαση της την οικονομικη και κοινωνικη ανισοτητα που υπηρχε αναμεσα στους ελληνες και τους τουρκους της Κυπρου η οποια εμφανιζονταν σαν εθνικο χαρακτηριστικο. Οι δυνατοτητες για κοινωνικη και οικονομικη εξελιξη δηλαδη δεν εξαρτιωνταν μονο απο την οικογενειακη προελευση καποιου, αν προερχονταν απο πλουσια ή φτωχη οικογενεια, αλλα απο την εθνικη του καταγωγη, απο το αν ηταν ελληνας ή

4

...ΙΟΙ ΠΛΗΡΩΣΑΝ

τουρκος της Κυπρου.

Η παγκοσμια κυριαρχια του σταλινισμου μεσα στην αριστερα σημαινε οτι δυστυχως δεν υπηρχε τοτε στην Κυπρο μια αριστερα που να ενωσει τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους εργατες εναντια στους αποικιοκρατες και τους ντοπιους αστους τσιφλικαδες και παπαδες. Ετσι αυτος ο ανταγωνισμος αναποφευχτα εκφραστηκε σαν εθνικη διαμαχη αναμεσα στις δυο κοινοτητες και συνεβαλε πανω απο ολα στο να αναπτυχθει ο εθνικισμος σε ολες τις ταξεις της κοινωνιας.

Με την σειρα της η τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη στηριχθηκε και χρησιμοποιησε την επεκτατικη αντιδραστικη τουρκικη αρχουσα ταξη. Ετσι το Κυπριακο ηταν και ειναι μια αντιδραστικη διαμαχη απο ολες τις πλευρες. Το ' 74 δεν ηταν παρα μια φαση ενος πολεμου που ξεκινησε χρονια πριν και συνεχιζεται μεχρι και σημερα. Οι ελληνοκυπριοι αστοι δεν μπορουν με κανενα τροπο να θεωρηθουν τα αθωα θυματα μιας ξαφνικης και αναιτιας «βαρβαρης εισβολης» σε ενα «ανεξαρτητο κρατος μελος των Ηνωμενων Εθνων» οπως θελουν να παρουσιαζονται. Μεχρι το ' 74 ηταν οι κυριοι επιτιθεμενοι και καταπιεστες, και το οτι εχασαν την μαχη το ' 74 δεν τους απαλλασει σε κανενα βαθμο απο τις ευθυνες τους.

Η αδελφικη συμμαχια αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τους ελληνες αστους και η αντιστοιχη συμμαχια των τουρκοκυπριων με τους τουρκους αστουςεκανε αυτη την διαμαχη μερος της συνολικοτερης αντιδραστικης ελλαδοτουρκικης ιμπεριαλιστικης διαμαχης.

Ειναι φανερο οτι δεν χρειαζονταν ουτε εξωτερικες επεμβασεις, ουτε «ιμπεριαλιστικοι δακτυλοι», για να ξεσπασουν οι διακοινοτικες συγκρουσεις και οι πολεμοι. Ο οικονομικος ανταγωνισμος, ηταν τοσο εντονος που ο οποιοσδηποτε ξενος ιμπεριαλιστης δεν χρειαζοταν να κανει το παραμικρο για να προκαλεσει την εθνικη διαμαχη. Οι κυριοι ενοχοι βρισκονταν μεσα στην ιδια την Κυπρο και στις «μητερες πατριδες».

Διεθνισμος - επαναπροσεγγιση

Σε μια αντιδραστικη απο ολες τις πλευρες διαμαχη, οπως ειναι το Κυπριακο, οι εργαζομενοι δεν πρεπει να υποστηριξουν τα προνομια και τα πλεονεκτηματα κανενος εθνους, καμμιας αστικης ταξης. Πολυ περισσοτερο δεν πρεπει να υποστηριξουν τα προνομια και τα πλεονεκτηματα του «δικου τους» εθνους. Οπως ειπε ο γερμανος επαναστατης Καρλ Λημπνεχτ για τον Πρωτο Παγκοσμιο Πολεμο, για την εργατικη ταξη «ο κυριος εχθρος βρισκεται μεσα στην ιδια μας την χωρα». Ειναι η «δικη μας» αστικη ταξη.

Γι' αυτο και εμεις σαν εργαζομενοι οχι μονο δεν πρεπει να ακολουθουμε τους καπιταλιστες «μας» στους «αντικατοχικους αγωνες» τους, αλλα πρεπει να αγωνιστουμε εναντια στην προσπαθεια τους να δυναμωσουν για να πετυχουν τους αδικους σκοπους τους.

Θα πρεπει να αντιταχθουμε στην επιθετικοτητα τους οπως αυτη εκφραζεται σημερα. Εναντια στον πολιτικο, οικονομικο ακομη και πολιτιστικο αποκλεισμο που εφαρμοζουν απο το ' 74 οι ελληνοκυπριοι αστοι στη βορεια Κυπρο, γιατι αυτοι που υποφερουν περισσοτερο απο τον οικονομικο αποκλεισμο ειναι οι τουρκοκυπριοι εργαζομενοι.

Δεν ειναι ομως μονο με τους διαφορους αποκλεισμους που οι ελληνοκυπριοι κεφαλαιοκρατες ειναι σημερα επιθετικοι εναντια στους τουρκοκυπριους. Μεσα στα τρια τελευταια χρονια ξοδεψαν πανω απο 500 εκ. λιρες για εξοπλισμους και προγραμματιζουν αλλα 300 εκατομυρια για τα επομενα 2 χρονια. Συνεχεια ζητουν θυσιες απο την εργατικη ταξη για «χαρη της οικονομιας του τοπου που ειναι η βαση του αγωνα μας» οπως επαναλαμβανουν συχνα. Ολα αυτα τα λεφτα τα παιρνουν απο την τσεπη του καθε εργαζομενου για τα δικα τους αδικα συμφεροντα, ενω παραλληλα ενισχυουν τον σωβινισμο.

Ενω η κυβερνηση δηλωνει οτι υποστηριζει την επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους, οι ελαχιστοι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο, δεν εχουν κανενα δημοκρατικο δικαιωμα και αντιμετωπιζουν καθημερινα τις παρενοχλησεις απο την αστυνομια. Οι περισσοτεροι απο αυτους ζουν σε γκετο, μεσα σε σπιτια ετοιμορροπα χωρις νερο και ρευμα, μεσα σε συνθηκες που σε κανενα ανθρωπο δεν αξιζει να ζει.

Οι ελληνοκυπριοι αστοι υποστηριζουν τα «ανθρωπινα δικαιωματα» μονο οταν ειναι ραμενα και κομμενα στα μετρα τους. Βρισκουν δικαιο να γυρισουν ολοι οι προσφυγες στα σπιτια τους, αλλα και το ιδιο «δικαιο» να δημιουργησουν δεκαδες χιλιαδες νεων προσφυγων, διωχνοντας τους «εποικους», τους φτωχους μεταναστες απο την Τουρκια που εχουν ζησει χρονια στην βορεια Κυπρο. Βρισκουν αδικη και απειλητικη την παραμονη τουρκικων στρατευματων στην Κυπρο, αλλα «ξεχναν» τις σφαγες των τ/κ απο την εθνοφρουρα και την ελληνικη μεραρχια μεταξυ ' 64-68, ξεμπερδευουν με αυτα χαρακτηριζοντας τα «λαθη» που «δεν θα τα ξανακανουμε».

Η καταγγελια ολων αυτων των επιθετικων ενεργειων της κυβερνησης θα συμβαλει στην δημιουργια ενος αντισωβινιστικου κινηματος και κλιματος εμπιστοσυνης με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους.

Το πιο σημαντικο για την εργατικη ταξη δεν πρεπει να ειναι απο που περνουν τα συνορα, ποσα θα παρει ή τι θα χασει η «δικη μας» αρχουσα ταξη, αλλα πως να δυναμωσει η ενοτητα των εργαζομενων ολων των εθνων εναντια στους αστους και το συστημα τους. Πως θα παψουν οι εργατες στην Ελλαδα την Τουρκια και την Κυπρο να βλεπουν οι μεν τους δε σαν εχθρους. Πως θα εμποδισουμε τους αστους να μας συρουν σε αλλους πολεμους. Πως θα γινουμε ικανοι να παλεψουμε ολοι ενωμενοι για τον σοσιαλισμο.

καμια θυσια για χαρη τους

Ολα αυτα τα χρονια η επισημη αριστερα υποστηριξε ολες σχεδον τις επιλογες της αστικης ταξης, ξεκινωντας απο την Ενωση μεχρι τα 13 σημεια του Μακαριου και τις διακοινοτικες συγκρουσεις που τα ακολουθησαν.

Ακομα και σημερα δεν μπορουν να αντιδρασουν αποτελεσματικα στο σωβινισμο που σηκωσε κεφαλι τον τελευταιο καιρο.

Ακομα και σημερα το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ συνεχιζουν την πολιτικη των «θυσιων για την σωτηρια της Κυπρου μας». Το εργατικο κινημα βρεθηκε προσφατα μπροστα στην προοπτικη της μαζικοτερης του κινητοποιησης για το τριανταοχταωρο. Κι ενω οι εργαζομενοι ειχαν καθε διαθεση να αγωνιστουν εναντια στην μετωπικη επιθεση που εκαναν τα αφεντικα, οι συντεχνιες τους τραβουσαν απο το μανικι. Η εργατικη ταξη εχασε μια μεγαλη ευκαιρεια.

Η προπαγανδα της κυβερνησης και των συντεχνιων οτι ταχα η «δυνατη εθνικη μας οικονομια ειναι το μονο μας οπλο εναντια στην Τουρκια» δεν πρεπει να πειθει κανενα εργαζομενο. Η εργατικη ταξη πληρωσε και πληρωνει ακριβα τις επιλογες των αρχουσων ταξεων και απο τις δυο πλευρες των χαρακωματων. Ελληνοκυπριοι και Τουρκοκυπριοι, Τουρκοι και Ελληνες εργαζομενοι δεν εχουν τιποτα να χωρισουν μεταξυ τους. Ειμαστε ολοι θυματα των αρπακτικων διαθεσεων των αρχουσων ταξεων «μας». Καμμια θυσια για χαρη τους.

Δημητρα Χριστοδουλου

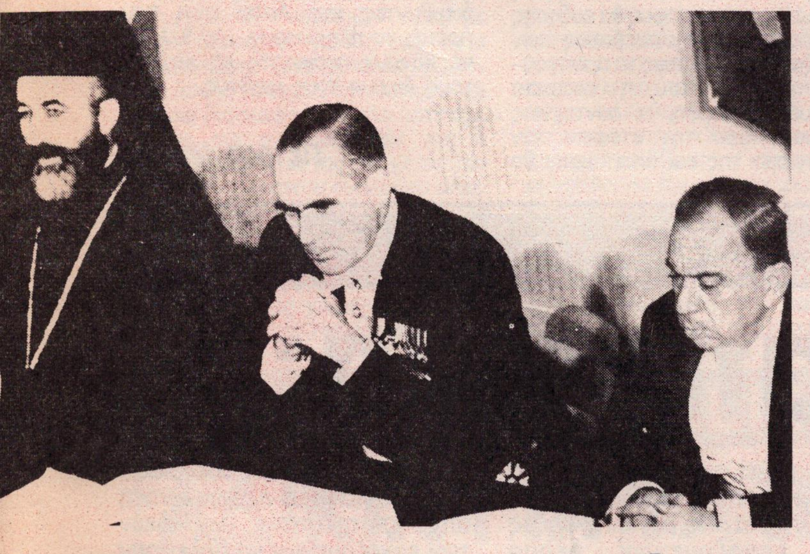

Μακαριος, Χιου Φουτ, Κιουτσουκ. Αυτοι εφταιξαν...

Αλλα αυτοι πληρωσαν

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

Η Ε/Κ ΑΡΧΟΥΣΑ ΤΑΞΗ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

Στις 30 Ιουνη ραδιοφωνικοι σταθμοι και τηλεοραση παρουσιαζαν τη διαμαρτυρια 100 περιπου τουρκοκυπριων του βορρα για την απαλλοτριωσητης γης τους απο το κρατος τους με τετοια εμφαση σαν να ηταν το μεγαλυτερο γεγονοστης χρονιας. Βεβαια δεν το εκαναν επειδη μαραζωσαν που οι τουρκοκυπριοι θα εχαναν τα χωραφια τους, αλλα γιατι βρηκαν την ευκαιρια να δειξουν οτι οι τουρκοκυπριοι δεν περνουν καλα στο βορρα.

«Ξεχασαν» βεβαια οτι η εργατικη ταξη στο νοτο δινει καθημερινα μαχες εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων που προσπαθουν να τις αρπαξουν κεκτημενα και να τις φορτωσουν τα βαρη των οικονομικων προβληματων του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

«Ξεχασαν» ακομη οτι τις ιδιες μερες στο «παραδεισο» της νοτιας Κυπρου καποιοι αλλοι τουρκοκυπριοι εκαναν απεργια πεινας εξω απο το διοικητηριο στη Παφο γιατι δεν τους αφηναν να κατσουν σε ακατοικητα τουρκοκυπριακα σπιτια και ηταν υποχρεωμενοι να ζουν σε χαμοσπιτα σε αθλιες συνθηκες ή να τους φιλοξενουν φιλοι τους.

«Ξεχασαν» ακομα ποσες φορες η «Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων» εχει κανει δημοσιες καταγγελιες για κακομεταχειρηση τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο. Στο προηγουμενο τευχος της «Εργατικης Δημοκρατιας» ειχαμε φιλοξενησει καταγγελεια της Επιτροπης για την περιπτωση του Τζιανμπουλατ Μεχμετ που στις 26/4/92 ηρθε απο τη β. Κυπρο στο νοτο με σκοπο να εγκατασταθει. Οταν την επομενη μερα επισκεφτηκε τον αστυνομικο σταθμο Λεμεσου για να δηλωσει τη προθεση του να εγκατασταθει στη Λεμεσο τον εβαλαν στη φυλακη τον εσπασαν στο ξυλο και του προκαλεσαν εγκαυματα με τσιγαρο. Σε ολη τη διαρκεια του ξυλοδαρμου τον πιεζαν να υπογραψει δηλωση οτι επιθυμει να επιστρεψει στην Β. Κυπρο και φωναζαν συνεχεια «Τα Τουρτζια δεν τα θελουμε στην απ' εδω πλευρα».

Τετοια περιστατικα, ειναι που εχουν κανει τους περισσοτερους τουρκοκυπριους να θελουν να φυγουν στο εξωτερικο και να δηλωνουν οτι νοιθουν οπως τους μαυρους στη Νοτιοαφρικανικη Ενωση. Οι συνεχεις παρενοχλησεις της ΚΥΠ τους δημιουργουν φοβερα προβληματα στην επαγγελματικη και κοινωνικη ζωη τους. Η ΚΥΠ χρησιμοποια την δικαιολογια οτι προκειται για κατασκοπους ή για εγκληματιες. Στην πλειοψηφια τους ομως οι τουρκοκυπριοι που αποφασιζουν με κινδυνο της ζωης τους να περασουν στο νοτο, ειναι αριστεροι και ανηκουν στην αντιπολιτευση. Τους κατασκοπους και τα εγκληματικα στοιχεια ειναι η ΚΥΠ που τα ενισχυει δινωντας τους καλα σπιτια καλες δουλειες, και βοηθεια για να τους χρησιμοποια σαν χαφιεδες εναντιον των αλλων τουρκοκυπριων. Οι τουρκοκυπριοι μας εχουν καταγγειλει πολλες περιπτωσεις που τετοιοι συνεργατες της ΚΥΠ το εσκασαν μια καλη μερα στο Βορρα και δεν ξαναφανηκαν.

Οι τουρκοκυπριοι αγανακτισμενοι απο τις επιθεσεις της ΚΥΠ και της αστυνομιας εναντιον τους, εχουν κανει ενυπογραφες καταγγελιες στον Γενικο Εισαγγελεα. Πολλες καταγγελιες εχει κανει και η «Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων». Η απαντηση του Γενικου Εισαγγελεα ειναι στερεοτυπη καθε φορα : «συμφωνα με εκθεση της αστυνομιας οι καταγγελιες αυτες δεν ευσταθουν».

Αυτη η λογικη του Γενικου Εισαγγελεα να «ερευνα» τις καταγγελιες ρωτοντας μονο την αστυνομια, που ειναι ο κατηγορουμενος, και χωρις να ρωτα και τους παραπονουμενους, δειχνει οτι η εθνικιστικη πολιτικη των διακρισεων σε βαρος των τουρκοκυπριων απλωνεται σε ολους τους τομεις και θεσμους του αστικου κρατους.

Αυτη η σταση απεναντι στους λιγους τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο ειναι η μεγαλυτερη προκληση για την ειλικρινεια των διακυρηξεων για επιθυμια επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους απο τους επισημους των κομματων και της κυβερνησης. Αυτο ειπε και στην ομιλια του εκπροσωπος της Επιτροπης που μιλησε στην ανοιχτη συζητηση που οργανωσε η Επιτροπη στις 9 Ιουλη στην Μπουατ ' 72 στο κτιριο της ΠΕΟ στη Λευκωσια. Τονισε ακομη οτι: «Για να υπερασπιστουμε τα δικαιωματα των τουρκοκυπριων δεν φτανει να κινητοποιουμαστε καθε φορα που αυτα παραβιαζονται αλλα πρεπει να κτυπησουμε και την αιτια που γεννα αυτο το προβλημα. Πρεπει να πολεμησουμε τον σωβινισμο. Οι απλοι ανθρωποι, οι ανθρωποι του μοχθου και του καματου και των δυο κοινοτητων εχουν πληρωσει πολυ μεγαλο τιμημα για τον σωβινισμο που κυριαρχησε μεσα στις δυο κοινοτητες για δεκαετιες και προκαλεσε τις συγκρουσεις και τους πολεμους απο το ' 58 μεχρι και σημερα. Το μισος και η καχυποψια που δημιουργηθηκε μεσα απο τοσες δεκαετιες συγκρουσεων και αιματοκυλισματος δεν ξεπερνιονται με διακυρηξεις ή ακομα και με μια υπογραφη σε μια συμφωνια. Χρειαζεται ενας αντισωβινιστικος αγωνας στη πραξη».

Καθε δημοκρατης, καθε ειλικρινης υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης πρεπει να υποστηριξη την δουλεια της Επιτροπης. Σημερα η «Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων» μπορει και πρεπει να γινει ενας σημαντικος πολος γυρο απο τον οποιο να χτιστει ενα αντισωβινιστικο κινημα.

Γιολα Χατζηχαραλαμπους

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ

Παγοποιηση στους Μισθους των Διευθυντων Οχι των Εργατων

Η Διοικηση των Κυπριακων Αερογραμμων με εγγραφο που εστειλε στις Συντεχνιες προτεινει την παγοποιηση των μισθων και των ωφεληματων των εργαζομενων. Σαν κυριος λογος γι' αυτην την προταση προβαλλει την αναγκη να γινει η εταιρεια πιο ανταγωνιστικη για να μπορεσει να κερδισει απεναντι στις εταιρειες ναυλωμενων πτησεων.

Ο προεδρος του Δ.Σ. της εταιρειας Κικης Λαζαριδης αναφερομενος στο μελλον της εταιρειας σε σχεση με τη φιλελευθεροποιηση των αερομεταφορων δηλωνει αισιοδοξος "νοουμενου - οπως λεει - οτι ο καθενας απο εμας ξεχωριστα και ολοι μαζι συλλογικα θα αναλαβουμε τις ευθυνες μας και θα συμβαλουμε στο ξεπερασμα των προβλημτων." Το τι εννοει ομως στην πραγματικοτητα φαινεται απο τις προτασεις της εταιρειας προς τις συντεχνιες. Θυσιες και περικοπες για τους εργαζομενους, κερδη για την εταιρεια και τους διευθυντες της.

Με το ζητημα της οικονομικης καταστασης των Κυπριακων Αερογραμμων ασχολειται και ο τυπος και τα κομματα. Φαινεται μαλιστα να εχει ξεσπασει μεγαλος καυγας αναμεσα στο στο ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ. Η εφημεριδα "Αληθεια" σε αρθρα της υποστηριζει οτι οι Κυπριακες Αερογραμμες και η θυγατρικη τους Γιουροσυπρια βρισκονται στα προθυρα οικονομικης καταρρευσης. Κατηγορουν το Δ.Σ. της εταιρειας για σπαταλες και κακοδιαχειριση και ζητουν την αμεση ιδιωτικοποιηση της εταιρειας. Την υποστηριξη του Δ.Σ. εχει αναλαβει το ΑΚΕΛ και η "Χαραυγη". Σε αρθρο της στις 28 Ιουνιου 1992 με τιτλο "Βρωμικος Πολεμος Εναντια στις Κυπριακες Αερογραμμες" κατηγορει την "Αληθεια" οτι αναλαβε εργολαβικα τη δυσφημιση και σπιλωση της εταιρειας για εξυπηρετηση των δικων της οικονομικων συμφεροντων. Επισης αφηνει να νοηθει οτι μεγαλο μερος της ευθυνης για τη σημερινη κατασταση φερει το προηγουμενο Δ.Σ. Ο καυγας μεταφερτηκε και στη Βουλη οπου συζητιεται το θεμα.

Εκεινο που ειναι σιγουρο, περα απο αυτους τους καυγαδες, ειναι οτι ολοι ζητουν απο τους εργαζομενους να πληρωσουν τα σπασμενα. Να δεχτουν θυσιες και την ιδιωτικοποιηση να δεχτουν θυσιες για να μην ιδιωτικοποιηθει η εταιρεια.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ

Πριν απο λιγο καιρο οι μηχανικοι και οι πιλοτοι των Κ.Α. κατεβηκαν σε απεργια διαμαρτυρομενοι για την ιδρυση της Γιουροσυπρια που στοχο ειχε να κτυπησει τα κεκτημενα, μισθους και συνθηκες εργασιας των εργαζομενων στις Κυπριακες Αερογραμμες. Τοτε η διοικηση των Κυπριακων Αερογραμμων δεν ηθελε να συζητηση μαζι τους χαρακτηριζοντας τους σαν ανευθυνους. Σχεδον ολοι τοτε σταθηκαν εναντια στις απεργιακες κινητοποιησεις υποστηριζοντας οτι ηταν αχρειαστες και κατηγορουσαν τους εργαζομενους για αλαζονεια. Σημερα στρεφονται στους ιδιους εργαζομενους για να τους πουν οτι για να ειναι υπευθυνοι πρεπει να δεχτουν παγοποιησεις στους μισθους και τα ωφεληματα τους ωστε η εταιρεια να μεγαλωσει τα κερδη της και να γινει πιο ανταγωνιστικη.

Για τους κεφαλαιοκρατες και τους υποστηρικτες τους οταν οι εργαζομενοι παλευουν και διεκδικουν τα δικαιωματα τους ειναι ανευθυνοι. Υπευθυνοτητα γι' αυτους σημαινει οτι οι εργαζομενοι πρεπει να ειναι υποτακτικοι και πειθαρχημενοι για να μπορουν να τους χρησιμοποιουν οπως τους συμφερει καλητερα. Τελικα οι μονοι ανευθυνοι ειναι αυτοι οι ιδιοι. Μια παρασιτικη μειοψηφια που τη ζωη και την καλοπεραση της θελει να τη στηριζει στην εκμεταλλευση των εργαζομενων.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Οι ηγεσιες των συντεχνιων στις αερογραμμες δεν εχουν ακομη δωσει καμμια απαντηση στο εγγραφο της εταιρειας για παγοποιησεις. Δειχνουν ομως ετοιμες να το συζητησουν αρκει οπως δηλωνουν η εταιρεια να τους δωσει πληρη στοιχεια για την οικονομικη κατασταση και της προοπτικες της. Απο την πλευρα της η εταιρεια δηλωνει οτι ειναι ετοιμη να δωσει οποιαδηποτε στοιχεια ζητησουν οι συντεχνιες και δεν προκειται να αποκρυψει οτιδηποτε.

Υπαρχει ομως ενα στοιχειο που ολοι θελουν να το ξεχνουν και να το αποκρυβουν. Τα κερδη των εργοδοτων οφειλονται στην καταληστευση και την εκμεταλλευση της εργατικης δυναμης. Το να συζητας με μια εταιρεια το πως θα μπορεσει να γινει πιο ανταγωνιστικη, δηλαδη πως θα μεγαλωσει τα κερδη της, στην ουσια αυτο που συζητας ειναι με ποιους τροπους θα αυξησης την εκμεταλλευση σε βαρος των εργαζομενων. Μηπως τα προηγουμενα χρονια που η εταιρεια παρουσιαζε κερδη, οι συντεχνιες ζητουσαν απο την εταιρεια τον ισολογισμο της και απαιτουσαν να μοιραστει τα κερδη με τους εργαζομενους; Σιγουρα οχι. Γιατι λοιπον σημερα να συζητησουν με την εταιρεια που θελει να φορτωσει τη ζημια στους ωμους των εργαζομενων;

Το διλημμα που βαζει η εταιρεια και φαινεται να το αποδεχονται και οι γραφειοκρατες των συντεχνιων ειναι απολυσεις παγοποιησεις. Οι εργαζομενοι δεν πρεπει για κανενα λογο να δεχτουν αυτον τον εκβιασμο. Το αν η εταιρεια σημερα παρουσιαζεται να μην τα πηγαινει και τοσο καλα δεν ειναι κατι για το οποιο φταινε οι εργαζομενοι. Οι εργαζομενοι εχουν προσφερει, εχουν παραγει, εχουν δουλεψει, εχουν κανει και θυσιες. Ποιοι δεχτηκαν μειωση των μισθων των αεροσυνοδων; Ποιοι δεχτηκαν τις εθελοντικες αφυπηρετησεις; Ποιοι χτυπηθηκαν απο την δημιουγια της Γιουροσυπρια; Μεγαλη χαρη εκαναν οι εργαζομενοι να δεχτουν ολα αυτα για τα κερδη της εταιρειας και των διευθυντων της.

Οι μονοι υπευθηνοι για τα χαλια των Κυπριακων Αερογραμμων ειναι οι μαστροι της και οι ομοιοι τους, οι καπιταλιστες και το βρωμικο συστημα τους και οι οικονομικες κρισεις που παθαινει καθε τοσο. Οι εργαζομενοι δεν εχουν καμια ευθυνη αλλα και κανενα ελεγχο για αυτες τις κρισεις. Οσες θυσιες και να κανουν δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι δεν θα κτυπηθουν απο την καπιταλιστικη κριση.

Δεν εχουν λοιπον κανενα λογο **να δεχτουν** τις ιδιωτικοποιησεις και **την χειροτερεψη** των ορων εργοδοτησης τους τις απολυσεις. **Δεν εχουν** κανενα λογο να δεχτουν **οποιεσδηποτε** θυσιες και περικοπες. **Το διλημμα** θυσιες ιδιωτικοποιησεις ειναι ψευτικο. Ουτε θυσιες, ουτε ιδιωτικοποισεις. Οι εργαζομενοι πρεπει να κοιταξουν τα δικα τους συμφεροντα και να μη δεχτουν να τους φορτωσουν τη ζημια. Υπευθυνοι γι αυτην ειναι η εταιρεια και οι διευθυντες της. Αυτοι ειναι που πρεπει να πληρωσουν. Αν θελουν να κανουν περικοπες ας κοψουν τους δικους τους μισθους.

Πετρος Μιχαηλ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

που πηγε η παναπεργια;

Η παναπεργια που ειχε προκυρηχθει για την 1η του Ιουλη στις Αγγλικες Βασεις, τελικα δεν εγινε. Οι συντεχνιες ειδοποιηθηκαν απο την διοικηση των Βασεων για νεα συναντηση στις 10 Ιουλιου για να συζητησουν τα θεματα που εκρεμουν λογω της διαλυσης του τμηματος των δημοσιων εργων των Βασεων και την απολυση 400 ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων υπαλληλων.

Η σταση των συντεχνιακων ηγετων τα τελευταια 8 με 10 χρονια ηταν σταση ανοχης απεναντι στις απολυσεις. Φαινεται οτι ουτε τωρα εχουν τη διαθεση να κανουν τιποτα καλητερο απεναντι στις επιθεσεις των αρχων των Βρεττανικων Βασεων. Ενω ηξεραν οτι η αποφαση της εργοδοτικης πλευρας ηταν μεσα στα πλαισια της κυβερνητικης πολιτικης της Αγγλικης κυβερνησης για ιδιωτικοποιησεις, που σημαινε οτι δεν θα υποχωρουσε ευκολα δεν προχωρησαν και αυτοι απο την αρχη σε δυναμικα μετρα. Αντιθετα απο την αρχη δεκτηκαν την αποφαση των Βρεττανικων Αρχων για απολυσεις και συζητουσαν για το υψος των αποζημιωσεων και για το υψος των δηκαιωματων απο τις "εθελοντικες" αφυπηρετισεις.

Μεχρι σημερα καμμια σοβαρη κινητοποιηση δεν εγινε και φτασαμε στο σημειο σημερα οι Βρεττανικες Αρχες να ειναι πλεον ετοιμες και να εχουν ειδοποιησει υπαλληλους του τμηματος οτι δεν χρειαζονται αλλο τις υπηρεσιες τους και οτι απολυονται.

Η αγανακτηση και η δυσφορια των εργαζομενων μεγαλωνει ολοενα και περισσοτερο. Η εμπειρια του παρελθοντος τους προκαλει ακομη περισσοτερο εκενευρισμο. Το σημερινο τμημα δημοσιων εργων δημιουργηθηκε το 1978. Τοτε η Βρεττανικη Διοικηση διελυσε το τμημα δημοσιων εργων που υπαγοταν στο τμημα Χερσεων δυναμεων και αεροποριας και δημιουργησε το σημερινο τμημα δημοσιων εργων.

Με την πιεση του εργοδοτη και την συμφωνια των συντεχνιων οσοι δεν απολυθηκαν προσληφθηκαν στο νεο τμημα κατω ομως απο διαφορετικους ορους εργοδοτησης. Για καποιους που επελεξε η Βρεττανικη διοικηση εγιναν απ' ευθειας μεταθεσεις με ολα τα δικαιωματα και χρονια υπηρεσιας. Καποιοι ομως απολυθηκαν και επαναπροσληφθηκαν χωρις να τους αναγνωριζεται η προηγουμενη υπηρεσια.

Σημερα οι εργαζομενοι βλεπουν να επαναλαμβανεται η ιδια ιστορια. Μια ιστορια που τελικα εχει σαν αποτελεσμα να κτυπησει τους μισθους και τα ωφεληματα της μεγαλης μαζας των εργαζομενων. Ακομα βλεπουν τις ηγεσιες των συντεχνιων οπως και τοτε να ειναι ανικανες να προστατευσουν τα συμφεροντα της μαζας των εργαζομενων. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια για μια ακομα φορα βρισκεται να ξεπουλα τα γενικα συμφεροντα των εργαζομενων και να προσπαθει να βολεψει ενα μικρο αριθμο απο "ημετερους" στο νεο τμημα που θα δημιουργηθει στις βασεις.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια μεχρι σημερα εχει περιωρισει τις αντιδρασεις της κυριως σε διαβηματα και διαμαρτηριες στους υπουργους και τους βουλευτες για να πιεσουν τις Αρχες των Βασεων να κατσουν σε διαπραγματευσεις για να βρεθει μια συμβιβαστικη λυση.

Αυτο ομως που πραγματικα μπορει να σπασει την αδιαλλαξια των Βρεττανικων Αρχων ειναι η αποφασιστηκοτητα των ιδιων των εργαζομενων να παλεψουν χωρις υποχωρησεις για να αποτρεψουν τις απολυσεις.

Οι εργαζομενοι στις βασεις πρεπει να δραστηριοποιηθουν οι ιδιοι και να παρουν τα πραγματα στα δικα τους χερια. Μπορουν και πρεπει να εξαναγκασουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να εφαρμοσουν την αποφαση των Γενικων Συνελευσεων για Παναπεργια. Μια παναπεργια που να γινει η αρχη ενος δυναμικου αγωνα. Με συνθημα οχι απολυσεις δουλειες για ολους. Εχουν τη δυναμη, μπορουν να οργανωθουν και να ενωθουν σαν μια γροθια που να μπορει να τσακισει την αδιαλλαξια των Βρεττανικων Αρχων.

Μαρια Ρωσσιδου

ΑΠΑΡΧΑΙΝΤ ΣΤΗ ΝΟΤΙΟ ΑΦΡΙΚΗ

Μεταρρυθμιση ή Επανασταση;

Η σφαγη 51 μαυρων στην Μποϊμπα-ντογκ πριν μερικες βδομαδες εδειξε το πραγματικο προσωπο του "μεταρρθμυστη" Ντε Κλερκ.

Τα δυο τελευταια χρονια ο παγκοσμιος τυπος και οι διαφοροι πολιτικοι ηγετες υμνουσαν τον Ντε Κλερκ για τις "προσπαθειες" του για καταργηση του ρατσιστικου συστηματος Απαρχαϊντ.

Στην Αγγλια ο Μεητζορ χαρακτηρισε τον Ντε Κλερκ σαν "ανδρα με εξαιρετικη τολμη και ηγετικες ικανοτητες που ανοιξε τον δρομο προς την πραγματικη δημοκρατια". Ο "δικος μας" Γ. Βασιλειου διατυπωνε προσφατα το θαυμασμο του για την "επανασταση απο τα πανω" του Ντε Κλερκ.

Απο τη μερα που ο Ντε Κλερκ υποχρεωθηκε ν' αφησει ελευθερο τον Νελσων Μαντελα, 300 μαυροι σκοτωνονται καθε μηνα απο τη βια που εμμεσα ή αμεσα ασκει το ιδιο το κρατος. Αυτος ειναι ο περιφημος δρομος της "ειρηνικης αλλαγης".

Ακομα και οι σχολιαστες που ειχαν καθε διαθεση να φανουν επιεικεις με τον Ντε Κλερκ αναγκαστηκαν να παραδεχτουν οτι ο ιδιος ηταν αμεσα αναμεμειγμενος στη σφαγη στη Μποϊμπαντογκ.

Το Εθνικο Κομμα του Ντε Κλερκ χαρακτηριζει το Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσσο (ΑΕΚ) σαν τον "υπ' αριθμο ενα δημοσιο κινδυνο". Ο πραγματικος δημοσιος κινδυνος ειναι το δικο του ρατσιστικο καθεστως.

«Ειναι δυσκολο να φανταστει κανεις ποσο οργισμενος και προδομενος αισθανεται ο κοσμος.

Ακομα και ανθρωποι που ελπιζαν σε μια ηρεμη και σταδιακη αλλαγη σημερα λενε οτι ο Ντε Κλερκ πρεπει να φυγει.

Μολις πριν μερικες βδομαδες ο Ντε Κλερκ ισχυριζοταν οτι εκλεισε το κεφαλαιο Απαρχαϊντ. Πολυ γρηγορα ομως το εχει ξανανοιξει.

Πολλοι δακρυσαμε οταν ακουσαμε για τις δολοφονιες στη Μποϊμπαντογκ. Σημερα ομως αυτο που εμεινε δεν ειναι τοσο τα δακρυα οσο οι σφιγμενες γροθιες.

Οι νεοι ζητουν οπλα. Δεν πρεπει να επιστρεψουμε στις διαπραγματευσεις.

Ο Μαντελα δηλωνει οτι βρισκομαστε σε πολεμο. Αν εχουμε πολεμο τοτε αυτο που χρειαζομαστε ειναι μια νεα στρατηγικη.

Πρεπει να χρησιμοποιησουμε τα ισχυροτερα μας ταγματα, τους εργατες στα εργοστασια. Πρεπει να ενισχυσουμε τον καθε αγωνα. Η καθε πολιτικη διαμαρτυρια να συνδεεται με την παλη για ενα καλυτερο βιοτικο επιπεδο. Η καθε οικονομικη διεκδικηση να συνδεεται με την παλη για δημοκρατικη αλλαγη».

● Λογια ενος μεταλλωρυχου απο το Σοβετο.

συνδιαλλαγη;

Η σφαγη στη Μποϊμπαντογκ βαζει το απελευθερωτικο κινημα της Ν.Αφρικης μπροστα σε σοβαρες αποφασεις. Η στρατηγικη των διαπραγματευσεων που ακολουθει το ΑΕΚ για καταργηση της εξουσιας των λευκων χωρις την παλη για καταργηση του καπιταλισμου βρισκεται σημερα σε αδιεξοδο.

Το συνθημα "Συνδιαλλαγη – Οχι Συγκρουση" μπορει να κρατησε ανοικτο το διαλογο με τον Ντε Κλερκ αλλα με ενα πολυ βαρυ τιμημα. Τα τελευταια δυο χρονια σκοτωθηκαν περισσοτεροι μαυροι απ' οτι τα προηγουμενα 40 χρονια εξουσιας του Απαρχαϊντ. Η ηγεσια του ΑΕΚ προσηλωμενη στις διαπραγματευσεις αφηνει τους ρατσιστες ανενοχλητους να επιδιδονται στις θηριωδιες τους.

Μπορει η κυβερνηση του Ντε Κλερκ να εχει καταργησει νομους που αποτελουσαν μερος του ολου ρατσιστικου συστηματος. Σε ανταλλαγμα ομως, το ΑΕΚ εχει εγκαταλειψει ενα σημαντικο μερος της πολιτικης του που φαινοταν ν' απειλει τις μεγαλες επιχειρησεις και το διεθνες κεφαλαιο.

Ενας καπιταλισμος ομως που θα βρισκεται κατω απο την εποπτεια μαυρων με κανενα τροπο δεν προκειται να προσφερει ενα καλυτερο μελλον για την τεραστια πλειοψηφια των μαυρων της Ν.Αφρικης. Στη Ν.Αφρικη 6 εκατομμυρια μαυροι ειναι ανεργοι, 400 χιλιαδες παιδια δεν εχουν σχολεια ενω 7 εκατομμυρια ειναι αστεγοι. Ειναι χαρακτηριστικες οι περιπτωσεις αλλων χωρων της Αφρικης που με το τελος της αποικιοκρατιας μονο μια ελαχιστη ελιτ εξασφαλισε ενα αξιοπρεπες βιοτικο επιπεδο.

Σε μια καπιταλιστικη Ν.Αφρικη ενας μικρος αριθμος μαυρων θα μπορουσε επισης να ευημερισει μετα το τελος του Απαρχαϊντ.

Ηδη η κυβερνηση των λευκων και οι μεγαλοεπιχειρηματιες, προσπαθουν να αποκοψουν την ηγεσια των μαυρων απο την τεραστια πλειοψηφια των φτωχων που ζει στις παραγκουπολεις.

Οι ηγετες του ΑΕΚ με την αποφυλακιση τους εισαγονται απο το ιδιο το καθεστως στον κοσμο των ξενοδοχειων των 5 αστερων και των ιδιωτικων αεροπλανων. Ο προεδρος του ΑΕΚ Ολιβερ Ταμπο σημερα ζει σε μια πολυτελεστατη επαυλη στην πλουσιοτερη συνοικια του Τζοχανεσμπουργκ. Δεν ειναι ομως απλα ζητημα ατομων που παραδιδονται στη χλιδη μετα απο δεκαετιες στερησεων.

Το ΑΕΚ θελει να δωσει τελος στο Απαρχαϊντ αλλα αποφευγει με καθε τροπο να ηγηθει ενος κινηματος που μπορει να παρει την εξουσια απο τους πλουσιους. Ζητα το καθολικο δικαιωμα της ψηφου και τη δυνατοτητα μιας μεριδας των μαυρων ν' ανταγωνιζονται με ισους ορους τους λευκους στην καπιταλιστικη αγορα. Το ΑΕΚ δεν παλευει για το σοσιαλισμο. Η ανησυχια του ειναι μηπως ξεφυγουν οι κινητοποιησεις απο τον ελεγχο του.

Ειναι γι' αυτο που το ΑΕΚ δεν εχει να προτεινει τιποτε αλλο εκτος απο συνομιλιες με τον Ντε Κλερκ. Γιατι η μονη αλλη προοπτικη ειναι η δραση των ιδιων των μαζων. Αυτο σημαινει την παλη εναντια στο Απαρχαϊντ χρησιμοποιωντας τις μεθοδους της ταξικης παλης. Με μαζικες συγκεντρωσεις, με διαδηλωσεις και με απεργιες.

Ο αγωνας εναντια στο Απαρχαϊντ πρεπει να γινει ενα με τον αγωνα για το σοσιαλισμο. Ο σοσιαλισμος ειναι το μονο συστημα που μπορει να δωσει στους μαυρους της Ν.Αφρικης μια πραγματικα καλυτερη κοινωνια: μια κοινωνια χωρις ρατσισμο, χωρις φτωχεια, χωρις παραγκουπολεις.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Η ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΕΝ ΦΕΡΝΕΙ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Στο Ισραηλ, στις 23 Ιουνη το Εργατικο Κομμα του Γιτζιακ Ραμπιν, κερδισε τις εκλογες. Το κομμα Λικουντ του Γιτζακ Σαμιρ μετα απο 15 χρονια περασε σε δευτερη μοιρα.

Η νικη του Εργατικου Κομματος παρουσιαστηκε απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης στη νοτια Κυπρο σαν "νικη της ειρηνης και των διαπραματευων". Ακομα και η Χαραυγη ηταν αισιοδοξη.

Ηταν νικη της ειρηνης;

Καθε αλλο. Η πραγματικη εικονα διαφερει πολυ απο αυτη που θελουν να μας παρουσιασουν. Το Ισραηλ συνεχιζει να ειναι το κρατος που αρνειται με τον πιο απολυτο και βαρβαρο τροπο το βασικο δημοκρατικο δικαιωμα των Παλαιστινιων να εχουν το δικο τους κρατος.

Σε ολη τη διαρκεια της προεκλογικης περιοδου συνεχιζονταν ασταματητα οι επιδρομες του Ισραηλινου στρατου και της αεροποριας βαθεια στο εδαφος του Λιβανου εναντιον των οργανωσεων των Σιητων (Χεζμπολαχ). Στα κατεχομενα οι Σιωνιστες συνεχιζαν τη ληστρικη τους πολιτικη των εποικισμων - μεχρι το 1991 ειχαν απαλλοτριωσει 520.000 τ. χιλιομετρα Παλαιστινιακης γης - και γενικα η καθημερινη βια εναντια στους Παλαιστινιους δεν σταματησε καθολου.

Ολα αυτα με την υποστηριξη και των εργατικων. Οι δυο βασικοι διεκδικητες της εξουσιας ειχαν επιδωθει σ' ενα αγωνα δρομου για να πεισουν για το ποιος ειναι ο πιο αξιος διαχειριστης αυτης της πολιτικης. Το δεξιο Κομμα του Γιτζακ Σαμιρ χρησιμοποιησε καθε σκληρυνση της κυβερνητικης πολιτικης για να πεισει γι' αυτο. Ομως και το κερδισμενο Εργατικο Κομμα του Ραμπιν δεν εμεινε πισω. Η προεκλογικη προπαγανδα του ειχε σαν κεντρικο της αξονα την προβολη του αρχηγου του, σαν του νικητη του πολεμου του 67 – ο Ραμπιν ηταν τοτε ηγετης των Ισραηλινων στρατιωτικων δυναμεων.

Ο Ραμπιν προσπαθησε να φανει πιο διαλακτικος απο τον σκληρο Σιαμιρ, σε σχεση με τους Παλαιστινιους, τονιζοντας οτι ενας συμβιβασμος και η παραχωρηση μιας σχετικης αυτονομιας σ' αυτους ειναι πιθανο θεμα προς συζητηση. Ομως ο ιδιος αποκλειει να μπουν υπο συζητηση στις συνομιλιες τα υψωματα Γκολαν και η Δυτικη Οχθη που κατεχει το Ισραηλ, γιατι οπως λεει ειναι απαραιτητα για την ασφαλεια του κρατους του Ισραηλ. Το ποσο περιορισμενο ειναι το οριο των συμβιβασμων που ειναι διατεθειμενο να καμει ακομα και το Εργατικο Κομμα δειχνει οτι οι Παλαιστινιοι και οι φτωχες αραβικες μαζες δεν εχουν να περιμενουν τιποτα καλο απο την νικη του Εργατικου κομματος και την "νικη της ειρηνης και των διαπραγματευσεων".

Τι εδωσε την νικη στο Εργατικο Κομμα

Η νικη του Εργατικου κομματος δεν ειναι αποτελεσμα μιας καποιας μαζικης αριστερης διαθεσης οπως προσπαθει να το παρουσιασει ο τυπος. Ειναι αποτελεσμα περισσοτερο της ελαττωσης της αξιοπιστιας του κομματος Λικουτ που δεν μπορεσε να δωσει καμμια απαντηση στην βαθεια κριση που μπηκε η οικονομια του Ισραηλ.

Το βιοτικο επιπεδο ειχε πεσει, η ανεργια αναμεσα στο εβραϊκο πληθυσμο ειναι γυρω στο 12% ενω αναμεσα στους προσφυγες απο τις ανατολικες χωρες ξεπερνα το 40%, πολλοι απο τους οποιους ζουν στα ορια της πεινας. Οι μισοι απ' αυτους που εχουν δουλεια, απασχολουνται με δουλειες αλλες απο την ειδικοτητα τους. Δεκαδες χιλιαδες επιστημονες καθαριζουν δρομους και δουλευουν σε οικοδομες.

Πανω απο το 30% του κρατικου προϋπολογισμου πηγαινει στους εξοπλισμους. Χωρις την Αμερικανικη στρατιωτικη και οικονομικη βοηθεια – $2,000 εκατομυρια το χρονο – το Ισραηλ θα χανοταν. Ηδη λογω της αδιαλαξιας του Γιτζακ Σαμιρ που διακυρησσει οτι δεν προκειτα να ανταλλαξει "εδαφος με ειρηνη" και να συνεργαστει με τις ΗΠΑ στις συνομιλιες για το μεσανατολικο, παγωσαν τα 10 δισεκατομυρια δολλαρια δανειο που θα εδιναν στον Ισραηλ.

Το μεγαλυτερο μερος των ψηφοφορων και ιδιαιτερα οι προσφυγες απο την Ρωσσια που ανερχονται σε 300.000 πιστευαν οτι μονο η βοηθεια απο τις ΗΠΑ μπορουσε να τους βγαλει απο την οικονομικη κριση. Ετσι εδωσαν την φηφο τους στο Εργατικο κομμα που τους εδινε καλυτερες εγγυησεις οτι μπορουσε να εξασφαλισει αυτη τη βοηθεια. Ο αρχηγος του Γιτσακ Ραπιν ειχε κανει σαφες οτι θα ενισχυε τις συνομιλιες ειρηνης για το μεσανατολικο που προωθουσαν οι ΗΠΑ.

Το μαντροσκυλο των ΗΠΑ στην περιοχη

Αυτα δειχνουν οτι η εκλογικη νικη των εργατικων οχι μονο δεν θα αποδυναμωσει το ρολο του Ισραηλ σαν το μαντροσκυλο των ΗΠΑ στην Μεση Ανατολη αλλα μαλλον θα τον ενισχυσει. Το Ισραηλ ειναι, απο το 1947 που ιδρυθηκε, το πιο βαρεια οπλισμενο κρατος της περιοχης το οποιο ειναι ετοιμο να υπερασπισει τα ζωτικα συμφεροντα των ΗΠΑ στην πιο πλουσια σε πετρελαιο και στην πιο σημαντικη στρατηγικα περιοχη του κοσμου.

Ουτε η νικη των εργατικων, ουτε οι συνομιλιες που προωθουν οι ΗΠΑ μπορουν να δωσουν λυση στο μεσανατολικο προβλημα γιατι δεν ακουμπουν την ουσια του προβληματος που ειναι η ιδια η υπαρξη του Σιωνιστικου κρατους του Ισραηλ.

Η υπαρξη του και μονο ειναι αρκετη για να εξανεμισει οποιαδηποτε ελπιδα για ειρηνη στη περιοχη ενω για τους Παλαιστινιους και τις αραβικες μαζες δεν σημαινει τιποτε αλλο απο πολεμους, σφαγες και καταπιεση.

Γι' αυτο δεν μπορει να υπαρξει αλλη λυση στην περιοχη παρα η κοινη επαναστατικη δραση των Παλαιστινιων και των φτωχων Αραβικων μαζων, για το τσακισμα του ιμπεριαλισμου και του Σιωνιστικου κρατους.

Η προσφατη γενικη απεργια στο Λιβανο εδειξε οτι οι Αραβες εργατες και μπορουν και θελουν να κινηθουν σε μια τετοια κατευθυνση.

Οι Λιβανεζοι εργατες μετα απο 20 χρονια ξαναανακαλυψαν την μαζικη συλλογικη δραση. Οι διαδηλωσεις εναντια στις αυξησειςτων τιμων γρηγορα μετατραπηκαν σε συγκρουσεις στα οδοφραγματα και σε επιθεσεις σε πολυτελη ξενοδοχεια και σπιτια υπουργων. Μεσα σε 48 ωρες η κυβερνηση Καραμι οδηγηθηκε σε παραιτηση.

Σε αυτους πρεπει ν' απλωσουν το χερι οι Παλαιστινιοι. Η συνδιασμενη δραση των Παλαιστινιων και των Αραβων εργατων τοσο εναντια στους Σιωνιστες οσο και στο αντιδραστικα Αραβικα καθεστωτα ειναι η μονη δυναμη που μπορει να τσακισει τα στηριγματα του ιμπεριαλισμου στην περιοχη και να εξασφαλισει την απελευθερωση των Παλαιστινιων.

Αγγελικη Μιχαηλ

Ποιος ειναι ο Γιτζακ Ραμπιν

● Ηγηθηκε των Σιωνιστικων στρατευματων, που εδιωξαν 70.000 Αραβες απο τις πολεις Λυδα και Ραμια στην διαρκεια του καλοκαιριου του 1948

● Αποκυρηξε τους Εβραιους που εγκατελειψαν το Ισραηλ κατηγορωντας τους σαν δειλους και προδοτες.

● Υπηρξε αρχηγος επιχειρησεων στην διαρκεια του Αραβοϊσραηλινου πολεμου το 1967

● Εγκαινιασε για πρωτη φορα τις στενες σχεσεις του Ισραηλ με το καθεστως την Ν. Αφρικης

● Προμηθευσε με τανκς και πυροβολα τους Χριστιανους Φαλαγγιτες που εσφαξαν τους Παλαιστινιους στο Τελ-αλ-Ζααταρ το 1976

● Σαν υπουργος αμυνας την δεκαετια του 1980, διεταξε την βαρβαρη καταστολη της Ιντιφατα.

● Επαιξε καθοριστικο ρολο στο σκανδαλο προμηθειας οπλων στους Κοντρας στην Νικαραγουα

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΣΤΟ ΓΕΡΟΛΑΚΚΟ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 16 ΧΡΟΝΙΑ

«αν ειναι να κλαψω θα ειναι απο ντροπη»

Η αδεια δοθηκε για διημερη επισκεψη στη βορεια Κυπρο. Η ημερομηνια καθοριστηκε για τις 5 με 6 του Γεναρη. Η ιδεα οτι θα ξαναβλεπα γνωριμα μερη, συνδεμενα με αναμνησεις της παιδικης και εφηβικης μου ηλικιας με συγκινουσε. Η ελπιδα οτι μπορει να ξαναβλεπα και τον Γερολακκο με αναστατωνε.

Το προγραμμα της επισκεψης γεματο. Συνεντευξεις και επαφες με εκπροσωπους κομματων της αντιπολιτευσης, αλλους προοδευτικους τουρκοκυπριους και υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης. Επισκεψεις σε διαφορα χωρια και μερη συνδεμενα κυρια με την προσφατη ιστορια της Κυπρου. Αυτο που πανω απο ολα μας ενδιεφερε ομως ηταν μια πρωτη επαφη και γνωριμια με τον απλο κοσμο, του καθημερινου μοχθου και της δουλειας, τις ανησυχιες και τις προσδοκιες του. Προγραμμα πολυ φορτωμενο για δυο μερες, και ο Γερολακκος εξω απο αυτο.

Ο χειμωνιατικος ηλιος που σκορπουσε απλοχερα τη ζεστασια του μας εδωσε την δυνατοτητα για μια πολυ παραγωγικη μερα. Μετα απο καποιες επαφες και συνεντευξεις ξεκινησαμε ενα ταξιδι προς την Αμμοχωστο με πρωτο σταθμο τα χωρια Συχαρι-Βουνο που σημερα ονομαζεται Τακεντ και κατοικειται απο τους τ/κ κατοικους της Τοχνης. Ηταν μια επισκεψη που τη ζητησαμε εμεις. Ξεραμε απο παλια οτι και η δικη μας πλευρα βαρυνεται με εγκληματα σε βαρος των τουρκοκυπριων και θελαμε να ρθουμε σε επαφη με καποιους απο αυτους που εζησαν απο κοντα τα γεγονοτα.

Για μενα αυτη η γνωριμια ηταν συγκλονιστικη. Άλλο ειναι να διαβαζεις καποια πραγματα (ελαχιστα ετσι και αλοιως) απο εφημεριδες και αλλο να τα ακους απο τους πρωταγωνιστες τους.

Ενα "unutma", (δεν ξεχνω) ερχεται να προστεθει στη ζωη μου.

Ειναι γραμμενο σε μνημειο εξω απο το χωριο στη μνημη των δολοφονημενων κατοικων της Τοχνης στις 14 Αυγουστου το ' 74. Θυματα, ολοι οι αντρες που βρεθηκαν στα σπιτια τους στις δουλειες τους. Συνολικα 83 ατομα. Αναμεσα στους δολοφονημενους βρισκονται συνομιλικοι μου.

Μια χειραψια, μια συνηθισμενη κινηση που την κανουμε πολλες φορες αυθορμητα, μετατρεπεται σε ταραχη, αποχτα αλλη σημασια. Ενας τουρκοκυπριος πατερας μου σφιγγει το χερι, του ανταποδιδω. Μπορουσε ναταν ο δικος μου πατερας, μας δειχνει πικραμενος τον 16 χρονο γιο του, Γιουσουφ, αναμεσα στις φωτογραφιες των δολοφονημενων Τοχνιτων. Γνωριζει τους δολοφονους και νοιωθει οτι το αιμα του γιου του πηγε αδικα. Δεν ζητα εκδικηση. Ζητα ασφαλεια, και θα πει "τωρα κοιμωμαστε ησυχοι, τωρα μπορουμε να κανουμε ονειρα, εμεις απ' εδω και σεις απ' κει". Ενας ογδονταχρονος που μεσα στους σκοτωμενους εχει ενα γιο και ενα γαμπρο, ο Μουσταφα Σαδικ, θα σηκωθει ορθιος και κλαιοντας θα πει με τρεμαμενη φωνη: "πριν το 74 μας ειχατε μησταρκους σας, πανω πελλοτουρκους κατω βρομοτουρκους, τωρα μας αγαπησετε".

Ποσο ενοχη ενοιωθα μπροστα τους.Ποσο ηθελα να τους εξηγησω οτι τους καταλαβαινα.

Πως ομως να τους ζητησω συγνωμη; Πως να τους πω να τα ξεχασουν και οτι τετοια δεν θα ξαναγινουν οταν καποιοι στην πλευρα μας ηθελαν να ξεκινησουν "Τρωικο Πολεμο" γιατι δυο νεοι, μια χριστιανη ελληνοκυπρια και ενας μουσουλμανος τουρκος, η Αλεξια και ο Τζεγκιζ, ερωτευτηκαν και ηθελαν να ζησουν μαζι.

Αναμεσα στις φωτογραφιες ειναι πολλες νυφικες. Γνωριμο γεγονος. Νυφικες φωτογραφιες στα χερια Ε/Κ γυναικων στον Νοτο, νυφικες φωτογραφιες στα χερια Τ/Κ γυναικων στο Βορρα. Ο πονος δεν μονοπωληται. Η ενοχη μου γινεται οργη. Πως αφησαμε να γινουν ολα αυτα; Γιατι ανεχτηκαμε τοσα χρονια να ειναι οι τ/κ οι "πελλοτουρτζιοι" και οι "μησταρκοι" μας;

Στο τελος της πρωτης μερας ο Γερολακκος εχει φυγει τελειως απο το μυαλο μου. Οι εμπειριες απο τους ανθρωπους που γνωρισα, οι συνεντευξεις και οι κουβεντες με τους τουρκοκυπριους φιλους του επαναπροσεγγιστικου κινηματος δεν αφηνουν πολλα περιθωρια για αλλες σκεψεις.

Λιγες ωρες υπνο και μετα παλι μεσα απο το αυτοκινητο. Κοιταζω δεξια, αριστερα, μπροστα, να προλαβω να τα δω ολα. Να το σπιτι της Έλλους της αδελφης της Κυπρουλας, της παιδικης μου φιλης. Να τα καφενεια. Κοσμος καθεται στην λιακαδα.

Σχεδον μιλω μονη μου.

Στο χωριο υπαρχει κινηση, ο κοσμος πηγαινοερχεται. Προχωρουμε απο τα καφενεια προς το σινεμα του Καττου. Τα γερασμενα σπιτια συνεχιζουν να απλωνονται μποστα μου. Που και που συναντаμε και καποια χαλασματα, απομειναρια των βομβαρδισμων του ' 74 και λλα απο τον χρονο και τις βροχες. Μαντροτειχοι ριγμενοι με μονο σημαδι υπαρξης τους τις στιβαγμενες πουροπετρες. Μπερδευομαι, τα χανω. Καποια σπιτια λειπουν

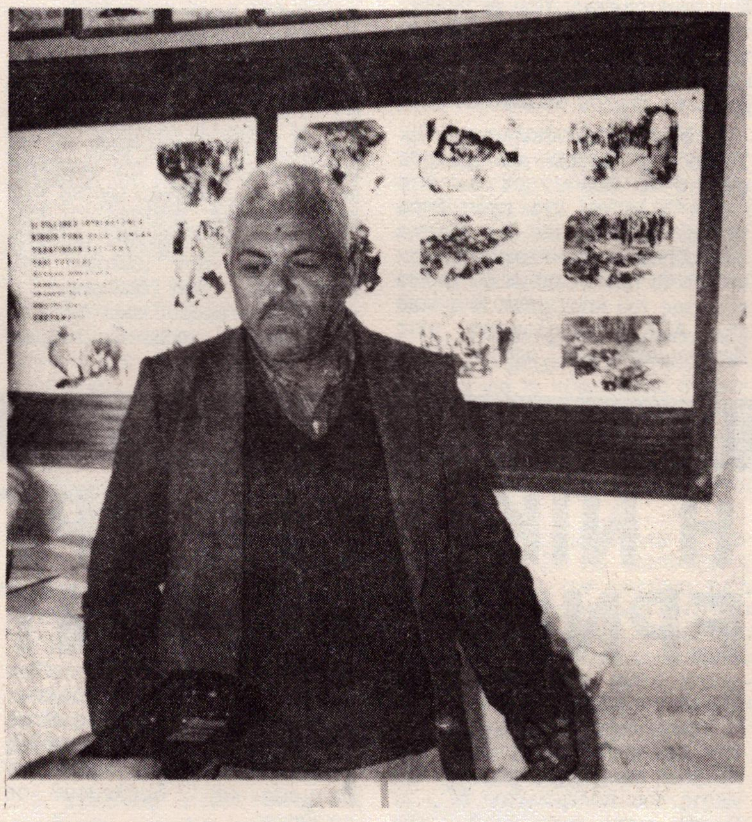

ο πατερας του Γιουσουφ, Μουσταφα

στο δρομο. Μια γρηγορη βολτα στο παντα γραφικο λιμανακι της Κερυνειας, μια βιαστικη επισκεψη στο Πελλα Παις και για πρωτη φορα μια κοντινη ματια στο επιβλητικο καστρο του Αγ. Ιλαριωνα. Κοντα στο μεσημερι μια τελευταια κουβεντα με τον Οζγκερ Οζγκιουρ και το προγραμμα μενει ανοιχτο.

ΣΤΟ ΓΕΡΟΛΑΚΚΟ

"Μπορουμε να παμε στο Γερολακκο", ρωτω; "Ναι" ερχεται ευχαριστα η απαντηση του συνοδου μας, "αλλα δεν θα κατεβουμε" συμπληρωνει και μου κοβει τη φορα. Φευγουμε απο την Λευκωσια και παιρνουμε ενα καινουργιο δρομο που παει προς την Μορφου. Μολις βγαινουμε απο την πολη μπαινουμε σε μια παρακαμψη που οδηγει στο Γερολακκο. Λιγο πριν το χωριο στα ανατολικα μας συναντουμε ενα εργοστασιο τουβλων που δεν θυμαμαι να υπηρχε πριν το 74. Εξω απο το χωριο συνανταμε την πινακιδα που γραφει Alay Koy.

Αναμνησεις αρχιζουν να με πλημμυριζουν καθως πλησιαζουμε στο χωριο. Απο τον καινουργιο δρομο αντικρυζεις μια αγνωστη προς στιγμη οψη του χωριου. Ξεπροβαλλει μροστα μας το κοιμητηριο με τα κυπαρισσια μιας και ο καινουργιος δρομος σε φερνει απεναντι του. Φτανοντας στο σημειο μπροστα στον αστυνομικο σταθμο τα πραγματα γινονται ξανα γνωριμα. Μονο ο χρονος αφησε τα σημαδια στο περασμα του.

Ακολουθουμε το δρομολογιου που ακολουθουσε το λεωφορειο απο την Λευκωσια. Παντα η διαδρομη κοντα στο συνεργατικο.

Στριψε εδω δεξια. Αριστερα. Τα ξαναβρισκω.

Ειναι και η συγκινηση που με δυσκολευει να μιλησω. Ακολουθουμε παντα το ιδιο δρομολογιο του λεοφωρειου. Παμε δεξια απο το καφενειο του Ποντικου και αμεσως αριστερα απο του ΠαπαΓιωρκου και ευθεια προς το σχολειο. Ειναι φρεσκοπογιατισμενο αλλα στη θεση του διευθηντηριου τωρα βρισκεται μια παιδικη χαρα με κουνιες και τσουλιθρες.

Προσπαθω να βγαλω φωτογραφιες. Μια εδω. Μια εκει... αλλη μια. Σταματω, δεν θελω να χασω τιποτα βγαζοντας φωτογραφιες. Ολα γυρω τα κινηματογραφω με τα ματια και την καρδια. Παμε προς την εκκλησια της Ευαγγελιστριας. Φρεσκομπογιαπισμενη και επιβλητικη, ειναι και σημερα χωρος θρησκευτικης λατρειας για τους μουσουλμανους κατοικους.

Και ξαφνικα ..."Το σπιτι μου".

"Να αυτο ηταν το σπιτι μου". Σταματα εδω ζητω, απο τον συνοδο μας. Αυτος ελαττωνει ταχυτητα αλλα δεν σταματα. Μπροστα μου βρισκεται η γειτονια που περασα τα πρωτα μου χρονια. Οι χωραφες που δεχτηκαν τα πρωτα μου παιχνιδια, τα στενα που ακουγαν τις ιστοριες που μας διηγουνταν οι παπουδες απο τα χρονια τα παλια, τα καντουνια που φιλοξενησαν τους πρωτους μας εφηβικους περιπατους.

Χαζευω για λιγο την παλια μου γειτονια και το σπιτι. Οι σημερινοι του κατοικοι, προσθεσαν δωματια στην αυλη και μια καινουργια κληματαρια. Και ξαφνικα στην εξωπορτα προβαλλει μια γερικη φυσιογνωμια. Δεν ειναι βεβαια ο παπους ο Μιχαλης ουτε ο Γιωρκος που μας αφησαν χρονια πια αλλα καποιος αλλος παππους με το ανατολίτικο φεσακι.Ενας αλλος παππους που η ιδια φτωχεια και μιζερια τον εφερε απο χιλιδες μιλια μακρια για να βρει μια καλητερη ζωη για τον ιδιο, τα παιδια και τα εγγονια του. Ειμαι γεματη απο αναμικτα συναισθηματα. Θα ηθελα να του μιλησω να του πω οτι και εγω γενηθηκα σε εκεινο το σπιτι. Μας κοιταξε λιγο παραξενα που τον περιεργαζομαστε και μπηκε παλι μεσα.

Προχωρουμε παρα κατω. Τα σπιτια ολα κατοικουνται. Τα πιτσιρικια τρεχουν στον δρομο, καποιοι ξενοι ηρθαν στο χωριο και με την αιωνια παιδικη περιεργια, οπως καναμε και μεις τοτε, μας περιεργαζονται. Κανουμε ενα γυρω της εκκλησιας. Περνομε απο το σπιτι του Ανθιμου, και μετα ενα οικοπεδο στο σημειο που καποτε ηταν το σπιτι της Μαριας της Αγιοτισσας. Περναμε μπροστα στο καφενειο του Κουτσνικου, με το ψευτικο ποδι. Ποτε δεν σκεφτηκαμε να σε φωναζουμε με τ' ονομα σου. Ειμαστε πιτσιρικια και εσυ ησουν διαφορετικος απο μας. Παιρνοντας σημερα ομως απο δω σε φωναξα απο μεσα μου "θκιε Νικο εχεις αφροζες".

Συνεχιζουμε αφηνοντας πισω μας το σπιτι της Ροδουλας κτυπημενο απο τις βομβες. Στο υπογειο του, θυμαμαι κρυφτηκαμε για να γλυτωσουμε απο τους βομβαρδισμους. Το σπιτι του Μακη. Μαζι του φυγαμε απο το χωριο εκεινο το βραδυ στις 20 του Ιουλη.

Κατευθυνομαστε προς την εκκλησια του Αγιου Μαμα που φαινεται καλοδιατηρημενη εξωτερικα με τους σταυρους ψηλα στο θολο και το καμπαναριο. Κι εδω οι μνημες σωρο. Το πανηγυρι στες 2 του Σεπτεμβρη ηταν το μεγαλο γεγονος για μας τα πιτσιρικια. Φευγουμε αριστερα προς τον δρομο της Κερυνειας. Μια φωτογραφια απο την εξοδο του χωριου.

Συγκινημενη, πλημμυρισμενη απο συναισθηματα και αναμνησεις αφηνω το χωριο. Ενα Γερολακκο που τον ξανασυναντησα υστερα απο δεκαεξη χρονια, και που ειναι ο ιδιος οπως και τοτε αλλα και τοσο διαφορετικος. Τα σπιτια, οι δρομοι, τα χωραφια, τα κτιρια, ολα τοσο γνωστα. Οι ανθρωποι αγνωστοι. Η ζωη ομως ιδια. Η ιδια κινηση στους δρομους, οι ιδιες κουβεντες στα καφενεια, οι ιδιες φωνες στο σχολειο, ο ιδιος μοχθος στη δουλεια, τα ιδια ονειρα στις καρδιες. Στο μυαλο μου ομως ερχονται ολοι εκεινοι, οι γονιοι, παππουδες, γιαγιαδες ακομα και νεα παιδια που εφυγαν για παντα απο αυτη τη ζωη. Αυτοι δεν θα εχουν την ευκαιρια να ξαναδουν τα μερη στα οποια αφησαν κοπους και αναμνησεις μιας ζωης.

"Στεναχωρεθηκες ε;" Με εβγαλε απο τις σκεψεις μου η φωνη του συνοδου μας. Μεχρι εκεινη την στιγμη κρατουσα τα δακρυα μου μεσα βαθεια. Βουρκοσαν τα ματια μου αλλα κρατηθηκα. Μπροστα μου ηρθε παλι η φωτογραφια του συνομιλικου μου, Γιουσουφ, απο την Τοχνη. Δεν με αφηνει να κλαψω απο συγκινηση. Αν ειναι να κλαψω, θα ειναι απο ντροπη. Δεν μπορω να ξεχασω ολα οσα ηξερα για τα δικα μας κατορθωματα πριν το 74, δεν μπορω να ξεχασω και οσα γνωρισα και εμαθα αυτο το διημερο.

Ναι η καρδια μου σκιρτησε μπροστα στην αυλη του σπιτιου που γεννηθηκα αλλα αυτο δεν ειναι αρκετο να με κανει να ξεχασω. Το unutma θα με συνοδευει παντοτινα.

Δεκεμβρης ' 90

Αγγελικη Μιχαηλ

ΤΑ ΑΣΤΡΑ, Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ, ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΝΑΖΙΜ ΧΙΚΜΕΤ

«ΕΓΩ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΒΓΑΖΩ»

Θυμαστε ολη εκεινη την φασαρια στις αρχες του Μαη, τις μερες της εξεγερσης στο Λος Αντζελες, με το κατορθωμα των αμερικανων αστροναυτων να σωσουν ενα τηλεπικοινωνιακο δορυφορο; Σε αρθρο με τον χαρακτηριστικο τιτλο «Οι χρησεις του κινδυνου», ο Economist, ενα απο τα πιο εγκυρα αλλα και φιλοαμερικανικα διεθνη περιοδικα, εγραφε μερικα πολυ ενδιαφεροντα πραγματα για το τι αντιπροσωπευε πραγματικα το «κατορθωμα»:

«Συμφωνα με την NASA, το κοστος της αποστολης ηταν 350 εκατομυρια δολλαρια. Αλλοι, που προσθετουν και το κοστος του προσωπικου και αλλα κοστα, ισχυριζονται οτι το πραγματικο ποσο μπορει να φτανει στο διπλασιο. Η αποστολη γλυτωσε την Intelsat, την τηλεπικοινωνιακη επιχειρηση που χειριζεται τους περισσοτερους απο τους τηλεπικοινωνιακους δορυφορους του κοσμου, απο το κοστος αντικαταστασης του δορυφορου, που θα ηταν γυρω στα 250 εκ. δολλαρια. Η Intelsat πληρωσε στην NASA 93 εκ. δολλαρια. Λιγοι θα θεωρουσαν οτι η χοντρη επιδοτηση ενος σχεδον μονοπωλιακου προμηθευτη δορυφορικων τηλεπικοινωνιων ηταν κατι για το οποιο αξιζει να διακινδυνευουν την ζωη τους αστροναυτες»

Με αλλα λογια, η υποθεση θα μπορουσε να χαρακτηριστει σαν ενα πολυ χοντρο οικονομικο σκανδαλο. Αλλα οι πραγματικοι λογοι πανε πολυ βαθυτερα απο μια ακομα πονηρη συνενοηση αναμεσα στην αμερικανικη κυβερνηση και τα μεγαλα καπιταλιστικα μονοπωλια. Κατα τον Economist ξανα:

«Το κατορθωμα ηταν εντυπωσιακο, και ο χρονος στον οποιο εγινε καλοδιαλεγμενος: συνεβηκε ενω οι Αμερικανοι, απασχολημενοι οπως ηταν με τον ρατσισμο και τις ταραχες στο Λος Αντζελες, χρειαζονταν μερικα εμψυχωτικα νεα. (Απο το 1968, οταν οι πρωτες πτησεις του διαστημοπλοιου Απολλων προσφεραν ανακουφιση απο τις πολιτικες δολοφονιες, τις ταραχες στις πολεις και τον πολεμο στον Βιετναμ, τα αστρα παντα ελαμπαν περισσοτερο σε δυσκολους καιρους)»

Ο Economist βεβαια, δεχεται με αστικο κυνισμο οτι «οι διαστημικες πτησεις εμπνεουν και αναβουν την φαντασια». Απλα, θα ηθελε η αμερικανικη κυβερνηση να βρει τροπους να χτυπησει με ενα σμπαρο δυο τρυγονια. Να στρεψει αλλου την προσοχη των φτωχων και των εργαζομενων στις ΗΠΑ με ενα διαστημικο προγραμμα που να μην στηριζεται σε φτηνα κολπακια . Η συνταγη του ειναι... «να γυρισουμε στο φεγγαρι... και μετα στον Αρη».

Προτεινει λοιπον και αυτος ενα διαστημικο προγραμμα που στοιχιζει αμυθητα ποσα, την στιγμη που στις ΗΠΑ οι ανεργοι σχηματιζουν ουρες για να φανε δωρεαν σουπα. Και αυτο για να εκμεταλλευονται οι αρχουσες ταξεις τα, παντα συμφωνα με τον Economist, «σχεδον θρησκευτικα αισθηματα που οι διαστημικες πτησεις αναβουν σε μερικες καρδιες». Ο Τουρκος αριστερος ποιητης Ναζιμ Χικμετ εδωσε πολυ πριν την «διαστημικη εποχη», το 1934, την απαντηση, μεσα σε ενα ποιημα για τη ζωη και το θανατο του Ινδου επαναστατη Μπενερτζη. Απο εκει πηραμε τους στιχους.

Αγγελος Νικολαου

Ειναι μακρια απο μας τ' αστερια
μακρια - μακρια, πολυ - πολυ μακρια
Αναμεσα στ' αστερια η γη μας ειναι μια κουκκιδα
μια τοση δα κουκκιδα
κ' η Ασια τονα πεμπτο ειναι της γης μας.
Μια χωρα της Ασιας ειναι οι Ινδιες.
Μες στις Ινδιες μια πολη ειναι η Καλκουτα.
Ο Μπενερτζη δεν ειναι παρα μοναχα ενας ανθρωπος μες στην Καλκουτα.
Και, να, τι θελω τωρα να σας πω:
Μες στις Ινδιες, μεσα στην πολη της Καλκουτας
Φραξαν τον δρομο ενος ανθρωπου
Αλυσοδεσαν εναν ανθρωπο κει που εβαδιζε.
Να το λοιπον
γιατι δεν καταδεχομαι
να υψωσω το κεφαλι στα αστροφωτιστα διαστηματα.
Θα πειτε: τα αστρα ειναι μακρια
κι' η γη μας τοσο δα μικρη.
Ε, το λοιπον ο,τι και να ειναι τα αστρα
εγω τη γλωσσα μου τους βγαζω.
Για μενα το λοιπον πιο εκπληχτικο
και πιο επιβλητικο
και πιο μυστηριακο και πιο μεγαλο
ειναι ενας ανθρωπος που τον μποδιζουν να βαδιζει
ειναι ενας ανθρωπος που τον αλυσοδενουν.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ 1992

Στη Βαρκελωνη θ' αναψει η Φλογα της Αντιδρασης

Οι Ολυμπιακοι αγωνες φετος γινονται κατω απο τη σκια μιας παγκοσμιας οικονομικης κρισης, με τον εθνικισμο να βρισκεται σε εξαρση στις χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, αλλα και της Δυτικης οπου ο φασισμος βρυκολακιαζει.

Η περιβοητη «Ολυμπιακη Ιδεα» θα χρησιμοποιηθει κατα κορο απο ολες τις αστικες ταξεις στην προσπαθεια να πεισουν τους εργαζομενους σ' ολο τον κοσμο οτι το καπιταλιστικο συστημα ειναι το μονο που διατηρει εκεινες τις «πανανθρωπινες αξιες» για τις οποιες αξιζει κανεις ν' αγωνιζεται.

ολυμπισμος - μιλιταρισμος

Το 1896, ο θεμελιωτης των Ολυμπιακων αγωνων βαρωνος Ντε Κουμπερντεν, επεδιωξε μεσα απο την «ευγενη αμιλλα» να προετοιμασει τη νεολαια της Γαλλιας να πολεμησει στα πεδια των ιμπεριαλιστικων μαχων. Εδωσε ξεκαθαρα το ταξικο περιεχομενο του συγχρονου αθλητισμου:

«Για να υπαρξει κοινωνικη γαληνη... μια λυση υπαρχει: η πολιτικη αποστρατευση της εργατικης ταξης μεσω της αθλητικης της επιστρατευσης».

Η νικη της εθνικης ομαδας ή του αθλητη προβαλλεται σαν υψιστο ιδανικο. Καθως θα ανακρουεται ο εθνικος υμνος και θα κυμματιζει η σημαια του κρατους, οι εργαζομενοι καλουνται να ταυτιστουν με το εθνος σ' αυτη τη «μεγαλη» του στιγμη.

Ο αθλητισμος σημερα ειναι αμεσα ταυτισμενος με το μιλιταριστικο τριπτυχο «πειθαρχια, ταξη και εγκρατεια». Ο Χιτλερ στο βιβλιο του «Ο αγωνας μου» εγραφε:

«Δωστε στο Γερμανικο εθνος εξη εκατομμυρια σωματα με αμεμπτη αθλητικη εκγυμναση, ολα φλεγομενα με φανατικη αγαπη για την πατριδα τους και γαλουχημενα με το υψηλοτερο επιθετικο πνευμα... και το κρατος θαχει δημιουργησει ενα στρατο»

Η Ολυμπιαδα της Βαρκελωνης γινεται σε μια εποχη οπου ο πολεμος που μαινεται στη Γιουγκοσλαβια απειλει να επεκταθει σ' ολοκληρη τη Βαλκανικη χερσονησο ενω η Ευρωπη υψωνει τα ρατσιστικα της τειχη σε χιλιαδες φτωχους μεταναστες.

αθλητισμος και πολιτικη

Ο ισχυρισμος οτι ο αθλητισμος δεν εχει σχεση με την πολιτικη ειναι ενα μεγαλο ψεμα.

Καθε πολη που θετει υποψηφιοτητα για διοργανωση Ολυμπιαδας υποχρεωνεται να εγγυηθει πως «δεν θα γινει καμμια πολιτικη συγκεντρωση ή διαδηλωση μεσα στο σταδιο ή σε αλλο αθλητικο χωρο με την ευκαιρια των αγωνων».

Οι ΗΠΑ και αλλες δυτικες χωρες μποϋκοταραν το 1980 τους Ολυμπιακους της Μοσχας με προσχημα την εισβολη της ΕΣΣΔ στο Αφγανισταν. Η ΕΣΣΔ με τους δορυφορους της απο την αλλη, μποϋκοταραν το 1984 τους Ολυμπιακους του Λος Αντζελες με το δικαιολογητικο της καταρριψης του νοτιοκορεατικου τζαμπο. Ομως ουτε Ανατολικοι ουτε Δυτικοι δεν ειχαν προβλημα να συμμετασχουν στους Ολυμπιακους της Σεουλ το 1988, δινοντας κυρος στο στυγνο δικτατορικο καθεστως της Ν. Κορεας, που χτυπουσε ανελεητα τους εξεγερμενους φοιτητες και εργατες.

Στους Ολυμπιακους της «ντροπης» που εγιναν το 1936 στο Βερολινο, μαζι με την Ολυμπιακη σημαια κυμματιζαν χιλιαδες Ναζιστικες σημαιες. Ο μεγαλος «ολυμπιστης» Κουμπερντεν δηλωνε: «Η μεγαλειωδης επιτυχια των Αγωνων του Βερολινου υπηρετησε θαυμασια το ολυμπιακο ιδεωδες».

Οταν ομως στην Ολυμπιαδα του Μεξικου το 1968, οι τρεις μαυροι αμερικανοι νικητες των 400 μετρων υψωσαν τη γροθια των Μαυρων Πανθηρων κατα την απονομη των μεταλλιων σ' ενδειξη διαμαρτυριας για τις φυλετικες διακρισεις στη χωρα τους, διαγραφτηκαν αυτοστιγμη απο την «αθλητικη οικογενεια» γιατι ταχα «βεβηλωσαν μια καθαρα αθλητικη εκδηλωση».

καπιταλιστικο πανηγυρι

Ο αθλητισμος στον καπιταλισμο αποτελει μια τεραστια βιομηχανια που απλωνεται σ' ολους τους κλαδους: απο τη βιομηχανια του «θεαματος και της ψυχαγωγιας» μεχρι και τις βιομηχανιες παπουτσιων, υπολογιστων και χαμπουργκερ. Πολυεθνικες οπως οι Μακτοναλντς, Κοκα-Κολα, Ολιβετι, επιχορηγουν τους αγωνες για να διαφημισουν τα προϊοντα τους ενω τα μυθικα ποσα που ξοδευονται απο τις διοργανωτριες χωρες πληρωνονται τελικα απο τους εργαζομενους με σκληρες φορολογιες.

Αυτη η βιομηχανια θα «αγορασει» τελικα τους διαφορους ολυμπιονικες που θα τους χρησιμοποιησει στις διαφημισεις προϊοντων, απο αναψυκτικα μεχρι παντελονια τζην.

Ενας Ολυμπιονικης μπορει να βγαλει εκατομμυρια δολλαρια απο τις διαφημισεις. Η «συμμετοχη και η προσπαθεια» απο μονα τους δεν αποτελουν το πραγματικο «κινητρο» για τους αθλητες στον καπιταλισμο. Ο ερασιτεχνισμος ειναι ενας μυθος. Ειναι γνωστο το προβλημα του ντοπαρισματος πολλων αθλητων, οπως του Μπεν Τζονσον, του Ρεϋνολτς και της Βερουλη. Προσφατες ερευνες εδειξαν οτι γυρω στο 20% των αθλητων εκαναν χρηση στεροειδων.

Μεσα απο τους αγωνες θα εξυμνηθουν ολα τα «ευγενη» καπιταλιστικα ιδανικα, της αποδοτικοτητας, της θυσιας και της επικρατησης του δυνατωτερου μεσα απο τον ανταγωνισμο. Το συνθημα των Ολυμπιακων «Υψηλοτερον - Ταχυτερον - Δυνατοτερον» ειναι και η προσταγη του καθε αφεντικου στον καθε εργαζομενο.

Ολυμπιακοι και κυπριακο

Οι Ολυμπιακοι δεν ειναι απλα μια βιομηχανια ή μια αρενα για κρυφους πολεμους μεταξυ των μεγαλων. Μπορει οι αθλητες της «δικης μας» Ολυμπιακης ομαδας να μη διεκδικουν κανενα μεταλλιο. Για τους Ε/κ αστους ομως σημασια εχει η ιδια η συμμετοχη.

Πριν το 1974 οι Ε/κ αθλητες, π.χ. Τζιωρτζης και Ονησιφορου, αγωνιζονταν με τα χρωματα της Ελληνικης Εθνικης Ομαδας. Μεχρι και το 1983 οι ε/κ Γυμνασιακοι Συλλογοι ηταν ενταγμενοι στον Ελληνικο Συλλογο Αθλητισμου ΣΕΓΑΣ.

Μετα την ηττα του 1974, οι Ε/κ αστοι θυμηθηκαν την «κρατικη υποσταση» τους, απαραιτητο χαρτι στο διπλωματικο πολεμο του «νομιμου και ανεξαρτητου» κρατους. Η πολιτικη ενισχυση του Ε/κ καπιταλισμου απαιτει τον αποκλεισμο των Τ/κ απο καθε ειδους διεθνεις εκδηλωσεις. Αυτη τη συλλογιστικη επαναλαμβανει με μεγαλη ειλικρινεια το ΑΚΕΛ (15ο Συνεδριο 1982):

*«Η συμμετοχη της Κυπρου σε διεθνεις Αθλητικες Οργανωσεις και εκδηλωσεις ενεχει, περα απο την καθαρη αθλητικη σημασια, **πολιτικη σημασια**... Η ανεξαρτητη κρατικη υπαρξη της Κυπρου επιβαλλει την ολοκληρωμενη ανεξαρτητη παρουσια της σ' ολους τους κλαδους του αθλητισμου.»*

Ο αθλητισμος σαν θεσμος στον καπιταλισμο, υπακουει στους νομους του ανταγωνισμου και των ταξικων συμφεροντων. Χρησιμοποιειται απο τις αρχουσες ταξεις σαν μεσο αποπροσανατολισμου των μαζων.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

εργατικη δημοκρατια

ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΟΙ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΑΓΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Η κυβερνηση συνεχιζει την αδιαλλαξια της και αρνειται οποιαδηποτε αυξηση μισθων για το 92 στους εργαζομενους στον ημικρατικο και δημοσιο τομεα. Προτεινει: 0% για φετος, 1% για το ' 93 και 1.05% για το ' 94, και απαιτει τριετη συμβαση αντι διετη. Ειναι τοσο προκλητικη η σταση της που οι ιδιοι οι εργαζομενοι λενε: "Δεν ζητιανευουμε, απαιτουμε".

Η κυβερνηση λεει οτι δεν μπορει δηθεν να δωσει αυξησεις στους ημικρατικους γιατι θα θελουν και οι δημοσιοι και τα κρατικα ταμεια ειναι αδεια. Τα ταμεια ομως ειναι γεματα οταν προκειται για παροχες και διευκολυνσεις φοροαπαλλαγες για τους βιομηχανους και εργοδοτες. Αν δεν υπαρχουν λεφτα απο που βρεθηκαν τα 70 εκ. λιρες για επιδοτησεις των βιομηχανων. Που βρεθηκαν τα λεφτα για να φοροαπαλλασει τους βιομηχανους και εργοδοτες απο το 15% επιπλεον επιβαρυνση στο ρευμα που πληρωνουν οι εργαζομενοι. Για ολα αυτα υπαρχουν λεφτα. Για τους εργαζομενους δεν υπαρχουν. Για τα ελλειματα του κρατους δεν φταινε οι εργαζομενοι. Φταινε οι καπιταλιστες και η κυβερνηση τους με τις επιδοτησεις και τις πιστωσεις στις βιομηχανιες και τους στρατιωτικους εξωπλισμους τους. Αυτοι να πληρωσουν τα σπασμενα και οχι οι εργαζομενοι.

Η επιθεση αυτη της κυβερνησης και των εργοδοτων, ειναι μερος μιας γενικοτερης επιθεσης εναντια στις εργατικες κατακτησεις των εργαζομενων. Ηδη εχει καταφερει να παγοποιησει τις προσληψεις στο δημοσιο και τωρα προσπαθει να κανει το ιδιο και με τους μισθους των κρατικων και ημικρατικων. Οι αυξησεις του 4% εως 5% στον ιδιωτικο τομεα εξανεμιστηκαν ηδη με την επιβολη του Φ.Π.Α. Οι εργοδοτες εχουν βαλει στο ματι την ΑΤΑ και θελουν την τροποποιηση την καταργηση της. Φτανουν ακομα να ζητουν να καταργηθει το δικαιωμα απεργιας στου εργαζομενους στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα.

Οι διασπαστικες παγιδες των γραφειοκρατων

Μπροστα σ' αυτες τις επιθεσεις η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια εξαγγειλε 24 ωρη απεργια, τελιως ασυντονιστα και διασπαστικα. Η μια συντεχνια στις 9 και η αλλη στις 7 του Ιουλη. Για να ερθουν στο τελος να τις αναστειλουν και να συγκαλεσουν απλα Γενικες Συνελευσεις. Στην πραγματικοτητα θελουν να παρουν απο τους εργαζομενους εν λευκω εξουσιοδοτηση. Αυτο δημιουργει τον κινδυνο να επαναληφθει οτι εγινε πολλες φορες στο παρελθον. Να καταληξουν σε κατ' αρχην συμφωνια την περιοδο των θερινων διακοπων και να την περασουν ετσι πιο ευκολα απο τις Γενικες Συνελευσεις.

Οι εργαζομενοι παρακολουθουν εκνευρσμενοι τις μανουβρες της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας και απορουν για το τι συζητουν τοσο καιρο οι ηγεσιες των συντεχνιων και δεν προχωρουν σε κινητοποιησεις. Ενω ο Γ.Γ. της ΟΗΟ παραδεχεται οτι "ειναι απαραδεκτο 7 μηνες τωρα να μη ξερουν με ποιον συνομιλουν, την κυβερνηση τα συμβουλια των οργανισμων" δεν καλουν σε δυναμικες κινητοποιησεις.

Οι μακροχρονες και ατερμονες διαπραγματευσεις σπαζουν τις οποιες αγωνιστικες διαθεσεις των εργαζομενων και καλλιεργουν αναμεσα τους την ψευδαισθηση οτι υπαρχουν περιθωρια μεσα απο διαπραγματευτικους ελιγμους, να σπασει το αδιεξοδο και να βελτιωθει το 0%.

Η γραφειοκρατια δεν ενδιαφερεται αν αυτοι οι ελιγμοι της διασπουν τους εργαζομενους. Η ενοτητα κρατικων και ημικρατικων "οτι κερδιζει ο ενας να το περνει και ο αλλος" ηδη θυσιαστικε απο τον Γ.Γ της ΟΗΟ - ΣΕΚ με την δηλωση του σε ραδιοσταθμο οτι: "αφου οι κρατικοι δεν υπεβαλαν αιτημα μισθολογικων αυξησεων τοτε δεν υπαρχει θεμα να παρουν τις μισθολογικες αυξησεις που τυχον θα παρουν οι ημικρατικοι".

Η διασπαση ομως δεν εμεινε ως εδω προχωρησε και μεσα στους ιδιους τους ημικρατικους. Η ιδιαιτερη αναφορα στην ΑΗΚ και ΑΤΗΚ οτι αφου παρουσιαζουν κερδη, τοτε δεν μπορει να μην παρουν αυξησεις, εγινε με τροπο που αφινει ανοικτο το ζητημα αν θα συνεχισουν να επιμεινουν για αυξησεις και στους αλλους οργανισμους που δεν παρουσιαζουν κερδη.

Η διασπαση ομως επεκτεινεται και μεσα στις ιδιες τις επιχειρησεις. Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια συγκεντρωνει την προσοχη των μελων, στα διαφορα παρεμφερη αιτηματα, στα ειδικα κλαδικα αιτηματα που εχουν στενη εφαρμογη για καποιο μικρο αριθμο μελων. Αποπροσανατολιζει ετσι τους εργαζομενους απο τα γενικα και αρα ενωτικα αιτηματα, οπως οι μισθολογικες αυξησεις και δημιουργει διαμαχες αναμεσα στα τμηματα στο ποιο θα εχει προτεραιοτητα και πιο θα παρει περισσοτερα.

Η δυναμη των εργαζομενων ειναι που κερδιζει

Ολη αυτη η πολυδιασπαση στοχο εχει να κρυψει την πραγματικα μεγαλη δυναμη που εχουν αυτοι οι κλαδοι. Τιποτε δεν εχει δοθει απο την καλη διαθεση των εργοδοτων. Οι εργοδοτες τοτε μονο υποχωρουν οταν καταλαβουν οτι οι εργαζομενοι ειναι ετοιμοι και αποφασισμενοι και εχουν την δυναμη να παλεψουν μεχρι το τελος ενωμενοι. **Ακομα και η καλυτερη και η πιο αδιαφθορη ηγεσια δεν μπορει απο μονη της να απειλησει τους εργοδοτες, και να κερδισει τα αιτηματα. Οι μονοι που σε τελευταια αναλυση μπορουν να δωσουν αυτη την μαχη ειναι οι ιδιοι οι εργαζομενοι.**

Οι κλαδοι των Δημοσιων και Ημικρατικων υπαλληλων, ειναι οι πιο μαζικοι, οργανωμενοι και δυνατοι κλαδοι. Ειναι αυτοι που μπορουν και κερδιζουν ακομα και μονο με την απειλη της απεργιας. Αυτο εδειξε η προσφατη νικη στο θεμα του θερινου ωραριου στην Α.Η.Κ και Α.ΤΗ.Κ οπου η απειλη και μονο για απεργια και ο κινδυνος να κλεισει το ρευμα και τα τηλεφωνα σ' ολη την Κυπρο αναγκασε την κυβερνηση να υποχωρησει. Ο δρομος των διαπραγματευσεων μπορει να εχει αποτελεσματα μονο οταν συνδιαζεται με μαχητικες κινητοποιησεις και αμεση συμμετοχη και ελεγχο των ιδιων των εργαζομενων στον αγωνα.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια για να εκτονωσει τον θυμο και την αγανακτηση των εργαζομενων, αναγκαστηκε να συγκαλεσει τις συνελευσεις για να παγωσει και να εκτονωσει τον εκνευρισμο των εργαζομενων. ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΘΕΙ Η ΜΑΧΗ. Οι εργαζομενοι στους ημικρατικους μπορουν να παρουν τον ελεγχο του αγωνα στα χερια τους. Χρειαζεται ενα ΟΧΙ στην εν λευκω εξουσιοδοτηση στους γραφειοκρατες. Δεν πρεπει να αφησουν να εκτονωθει ο θυμος τους, αλλα να του δωσουν εκφραση και κατευθυνση, δεσμευοντας την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια με αποφασεις για δυναμικες κινητοποιησεις. Να την δεσμευσουν οτι δεν θα αναστηλει τις κινητοποιησεις **χωρις αποφαση της Γενικης** Συνελευσης. Μονο ετσι αυτα τα αιτηματα δεν θα εχουν την ιδια τυχη με τα προηγουμενα που τα πιο ουσιαστικα πηραν το δρομο του συμβιβασμου και του ξεπουληματος. Οι οδηγοι λεωφοριων καταφεραν να νικησουν μεσα απο τις συνχες, σχεδον καθημερινες συνελευσεις τους με τις οποιες ελεγχαν και πιεζαν τις ηγεσιες τους να μην υποχωρησουν μεχρι την τελικη νικη.

ημικρατικοι και κρατικοι ενωμενοι στον αγωνα

Η ενοτητα των εργατων ειναι σημαντικη για να μπορει να κερδιθει οποιοσδηποτε αγωνας. Ενα σημαντικο βημα για να αρχισει να ξεπερνιεται η διασπαση που εχουν προκαλεσει οι ηγεσιες των συντεχνιων και να αρχισει να χτιζεται η ενοτητα των εργατων ειναι πρωτα απο ολα οι κοινες Γενικες Συνελευσεις. Ειναι απαραδεκτο, συναδελφοι που δουλευουν διπλα - διπλα ολη μερα, να κανουν χωριστες συνελευσεις και να τους καλουν να απεργισουν σε διαφορετικες μερες.

Αν οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν θελουν να καλεσουν κοινες γενικες συνελευσεις πρεπει οι ιδιοι οι εργαζομενοι να κινητοποιηθουν και να πηγαινουν απο μονοι τους στις Γενικες Συνελευσεις των αλλων συντεχνιων. Να απαιτουν να εχουν δικαιωμα λογου και ψηφου. Ετσι θα αναγκασουν τις ηγεσιες των συντεχνιων να αρχισουν να κανουν κοινες συνελευσεις.

Χρειαζεται ακομα να γινει συντονισμος των κινητοποιησεων και του αγωνα των εργαζομενων στους Δημοσιους και Ημικρατικους οργανισμους. Οχι να βλεπουμε το διασπαστικο φαινομενο να καλει σε απεργια η μια συντεχνια δυο μερες μετα την αλλη ακομα και μεσα στον ιδιο χωρο δουλειας, οπως συμβαινει στην ΑΗΚ. Αυτος ο ανταγωνιστικος καυγας μεταξυ των ηγεσιων των συντεχνιων, τους μονους που ωφελει ειναι τους εργοδοτες και την κυβερνηση. Ειναι καιρος για να παλεψουμε αυτο τον κοινο εχθρο ενωμενοι.

Οι εργαζομενοι στους ημικρατικους και στον δημοσιο τομεα εχουν κοινα συμφεροντα. Η αδιαλλαξια και η μετωπικη επιθεση της κυβερνησης, πρεπει να αντιμετωπιστει με το κοινο μετωπο των εργαζομενων στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα. Οι πρωτοι που κερδισαν την ΑΤΑ ειναι οι κυβερνητικοι εργατες, και οι πρωτοι που κερδισαν το 38ωρο και 36ωρο οι ημικρατικοι. Αυτοι αποτελουν ακομα το "κακο παραδειγμα" και ανοιξαν το δρομο για να τα διεκδικουν ολοι οι εργαζομενοι. Γι' αυτο αυτα που θα παρουν οι ημικρατικοι, να τα παρουν και οι δημοσιοι και οι ιδιωτικοι. Ετσι καθε νικη του ενος θα γινεται νικη ολης της εργατικης ταξης.

Νικος Αγιομαμιτης

● Οι Γενικες Συνελευσεις στην ΑΗΚ και ΑΤΗΚ εγιναν στις 6 του Ιουλη, ενω η εφημεριδα βρισκονταν στο τυπογραφειο. Η ηγεσια της συντεχνιας καταφερε να την εξουσιοδοτησουν "εν λευκω για ληψη δυναμικων μετρων μη αποκλειομενης και της απεργιας". Αν δηλαδη και εφοσον η ηγεσια θεωρησει αναγκαιο και οταν το αποφασισει θα μπορει να κυρηξει απεργιακα μετρα αλλα και να τα αναστηλει. Ετσι η κοροϊδια των μακροχρονων διαπραγματευσεων και των εν λευκω ξεπουληματων θα συνεχιζεται κατα το πως το θελει η ηγεσια της συντεχνιας.

Τα ξεπουληματα και οι υποχωρησεις εχουν κουρασει και απογοητευσει τον κοσμο ο οποιος δεν παει πια ουτε στες Γενικες Συνελευσεις. Στην Επαρχιακη Συνελευση της ΕΠΟΕΤ στην ΑΤΗΚ απο τα 990 μελη τελικα ηρθαν γυρω στα 150 ατομα μονο!!. Η ηγεσια της συντεχνιας κατηγορησε απο πανω τα μελη για αδιαφορια και ανευθυνοτητα. Ομως για την ελλειψη συμμετοχης φταιει πανω απο ολα η ιδια που με την σταση της φροντισε να μη εχει κανενας ορεξη και αντοχη να παει στην συνελευση αφου ετσι και αλοιως δεν αφηνουν την Συνελευση να εχει η ιδια το λογο για τη ληψη και αναστολη των μετρων. Τι να παω να κανω ελεγαν πολλοι εργαζομενοι αφου **"εκεινοι ειναι και παπαδες και ταταδες".**

Οι πιο μαχητικοι και συνειδητοι ελειπαν απο την συνελευση κανοντας ετσι την χαρη στους γραφειοκρατες να περασουν την αποφαση τους πιο ευκολα. Οι γραφειοκρατες ομως δεν εμειναν ως εδω, προχωρησαν και σε αλλες παραχωρησεις. Οπως εντελως τυχαια το δηλωσαν μεσα στην συνελευση παραχωρησαν μια μερα απο την ετησια αδεια μας σε "ενδειξη καλης θελησης" για την εφαρμογη του θερινου ωραριου απο τον Ιουνιο. Μα αυτο ηταν κεκτημενο υποτιθεται.

Δεν ειναι λοιπον μονο αυτα που δεν θα κερδιζουμε αν δεν κινητοποιηθουμε αλλα και αυτα που θα χανουμε. Η αναγκη για κινητοποιηση των ιδιων των εργαζομενων σημερα μετα τις συνελευσεις στους ημικρατικους οργανισμους φανηκε οτι ειναι ακομα πιο επιταχτικη.